

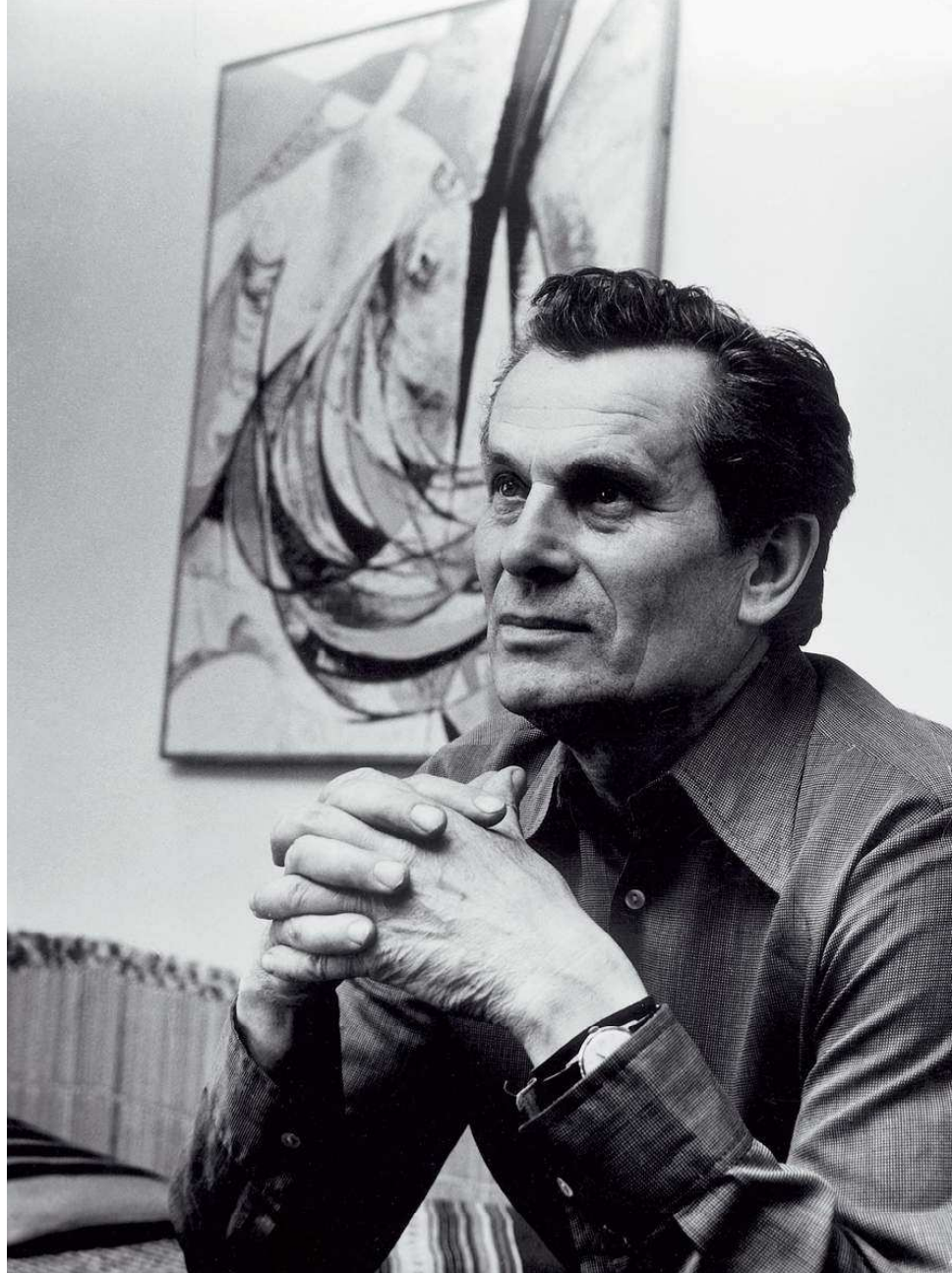
Vladimír Vašíček

výběrová retrospektiva
selective retrospect

Galerie Brno, Brno, Veselá 14
1.7. – 28.8.2005

Verze pro / Version for
www.sweb.cz/art.vasicek.contact
Česky / English

Původní verze tištěná / na internetu
Galerie Brno / www.galeriebrno.cz
Original printed version / on the gallery website

Vladimír Vašíček

foto: Bohumil Marčák

Vladimír Vašíček

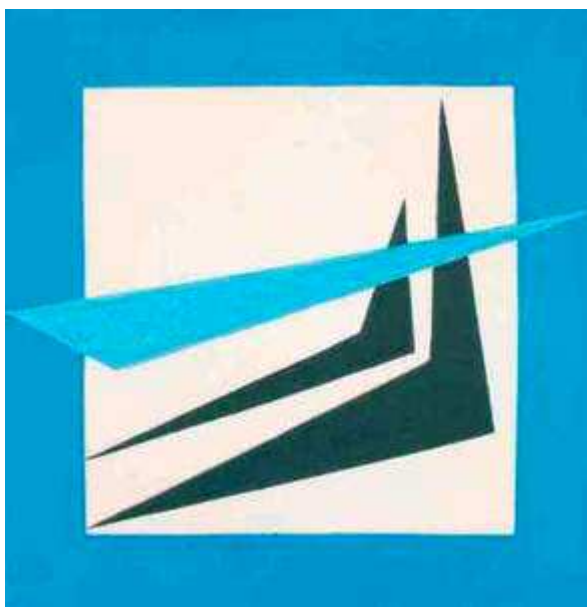
Vladimír Vašíček patřil ke generaci českých tvůrců, jimž cestu za vlastním uměleckým výrazem již v počátcích, v době názorové orientace a nástupu na výtvarnou scénu, značně znesnadňovala doba protektorátu a války a následně téměř čtyři desetiletí komplikoval čas komunistické totality. Především 50. léta se odehrávala ve znamení jakési bolševické euforie – v intencích vítězně postupující „sovětizace“ Československa. Plná podřízenost cizí mocnosti ve svých důsledcích vedla ke zpochybnění historií utvářených národních hodnot a k mezinárodní izolaci české společnosti, jež programově vylučovala jakoukoliv tradiční, hranice země přesahující, svobodnou kulturní či tvůrčí výměnu a komunikaci. Jednou z dlouhodobých „devíz“ těchto neradostných let se stala „socializace české a slovenské výtvarné scény“, kterou příliš nenarušilo ani dočasné uvolňování tíživé společenské atmosféry v zemi v následném desetiletí. „Pražské jaro“ až příliš brzy, a na dlouho, vystřídal demoralizující režim komunistické normalizace. Neblahá politická situace tak po celá dlouhá desetiletí podstatným způsobem podmiňovala a určovala i charakter výtvarného života země.^{1/}

Vlnitá krajina / Wavy Landscape 1958
olej na plátně, 81 × 100 cm, vlevo dole: Vašíček 58

Vedle oficiální oslavné tvorby v duchu režimem prosazovaného a jedině možného socialistického realismu, se však ve stále větší míře objevovaly – zprvu jen utajeně, formou neveřejných individuálních prezentací a setkání v ateliérech, ale od konce 50. let již i na veřejnou scénu prosakující – aktuálnější výtvarné projevy a trendy. V návaznosti na díla klasiků české a evropské moderny a posléze i v souladu se soudobým uměleckým děním v zahraničí, se také u nás, obdobně jako v dalších zemích komunistického bloku v „době tání“, formovaly nové umělecké hodnoty. Přes nepominutelné příspěvky některých představitelů starší generace, kteří se na veřejné výtvarné scéně etablovali již v meziválečném období, anebo i dříve (např. Jan Zrzavý), a ve změněných společenských poměrech a dobových souvislostech mohli na svou předchozí tvorbu navazovat a úspěšně jí dále rozvíjet, se však hlavními nositeli aktuálních výtvarných tendencí u nás stali hlavně mladší autoři. Jednak ti z nich, jež se v kontextu uměleckého dění začali prosazovat již na konci 30. let a po krátkém „nadechnutí“ před únorem 48 byli nuceni na svůj skutečný návrat či spíše na definitivní potvrzení svých tvůrčích ambic na veřejnosti, čekat dalších více než deset let.^{2/}

Ale šlo i o autory ve věku kolem třiceti let, včetně poválečných a „čerstvých“ absolventů uměleckých škol, jejichž tvorba se vyznačovala intenzívním, byť zprvu v tíživé izolaci se odehrávajícím, hledáním vlastní umělecké identity. Veškerá tvůrčí aktivita však byla dlouho limitována a přímo potlačována více než složitou politickou situací v zemi, spočívající ještě i v průběhu větší části let šedesátých plně pod přísnou kontrolou totalitní moci. Úsilí o moderní umělecký výraz tak bylo podmíněno nejenom hloubkou přesvědčení jeho nositelů o nezbytnosti vlastní, na dobové politické doktríně nezávislé výtvarné cesty, ale vyžadovalo od nich i značné sebezapření, osobní statečnost a odvalu. Jejich relativní osamocenenost uprostřed uměle konstruované společnosti však na straně druhé vedla k zakládání tvůrčích uměleckých skupin, jež nakonec vyvíjely činnost mimo oficiální Svaz československých výtvarných umělců a otevíraly tak výtvarnému umění nové možnosti do budoucna. Výtvarné umění a především malířství, vytvářené v soukromí některých ateliérů (ale i další aktivity – Vladimír Boudník), se také stalo jednou z výjimečných a důležitých devíz, jinak zlých a v principu rozkladných let padesátých. Značná dobová omezení, znemožňující účinnější vzájemnou tvůrčí výměnu a komunikaci, zejména se zahraničím, tak vedla rozhodující osobnosti nastupující, anebo znovu nastupující mladé generace, k pozoruhodným uměleckým výkonům, které dokázaly výtvarně těžít i z absurdní společenské situace a osobní izolace (M. Medek). Obdobně ale, a právě ranné malířské dílo Vladimíra Vašíčka, jež se formovalo od konce 40. let, je toho příkladem, vedla tato izolace k intenzívní privátní práci a k návratům ke kořenům modernistické tradice.^{3/}

Černé klíny / Black Wedges 1961

olej na plátně, 55 × 53 cm, vpravo dole: Vašíček 61

Vladimír Vašíček, rodák ze spojené obce Svatobořice–Mistřín u Kyjova, kde kromě doby studia v Praze trvale žil a působil až do své smrti, byl na svou roli v kontextu dějin českého malířství 2. poloviny minulého století v jistém smyslu připravován již v předchozích letech. Jeho vůbec první soustavnější kontakty s aktuálním soudobým výtvarným uměním se odehrály na sklonku 30. let minulého století ve Zlíně, kde v letech 1938–1939 pracoval v reklamní a dekorátérské firmě, a sice díky každoročně pořádaným Zlínským salonům, které zejména v období 1936–1940, pravidelně obesílali nejpřednější osobnosti soudobého českého a slovenského moderního umění.^{4/} Posléze, po anabázi na nucených pracích v Říši, Vašíček ve Zlíně také absolvoval Školu umění firmy Baťa (1940–1944). Během studia na této ve své době zcela ojedinělé školské instituci získal nejenom základní výtvarné školení, ale i důležité umělecké podněty a navázal rovněž trvalá životní přátelství. Na inspirativní školní prostředí, kde výuku vedli např. V. Makovský, F. L. Gahura, B. Fuchs či A. Kutal, také celý život často vzpomínal.^{5/} Ze studentů zvláště obdivoval legendárního Václava Chada, ale přátelsky se sblížil i s řadou dalších svých kolegů, pozdějších

osobností českého výtvarného umění, např. s Miroslavem Šimordou, Janem Rajlichem a zejména s Čestmírem Kafkou, s nímž se úzce stýkal až do jeho smrti.^{6/} Zlínskou atmosféru, v níž se formovaly životní postoje a výchozí umělecké názory Vladimíra Vašíčka snad nejlépe charakterizoval právě Čestmír Kafka: „Uprostřed funkcionálně rozvrženého továrního města a dokonale organizované racionální výrobní soustavy Baťových závodů, žili jsme literaturou, poesí a malířstvím, prožívali jsme surrealismus a nebyli jsme s to vyhnout se žádné z otázek po smyslu života, umění a společnosti. Na společných ložnicích internátu se četlo a kreslilo dlouho do noci. Uzavírala se přátelství. Byla válka a nebylo kam uhýbat. Je podivné, že ještě dnes, vrátím-li se ke svým kresbám zlínské doby, komentujícím svým způsobem mé tehdejší myšlení a cítění, nemám příliš co měnit. Leccos je v nich naznačeno, uhodnuto a předznamenáno, mnohým se zaměstnávám dosud.“^{7/} Po znárodnění Baťových závodů v roce 1945 odešel Vladimír Vašíček do Prahy, kde absolvoval AVU u profesorů V.Nechleby a J. Želibského a navázal rovněž další důležitá životní přátelství. Mimo jiné s Ladislavem Čepelákem, Jiřím Martinem, Ladislavem Dydkem a především s Richardem Fremundem, ale i se svými krajany Miroslavem Tichým a Vladislavem Vaculkou. V Praze se hodlal také trvale usadit. Únor 1948 však jeho rozhodnutí zásadně změnil.

Po získání řádného členství ve SČVU, které mu umožňovalo nastoupit na samostatnou výtvarnou dráhu (1948) a po ukončení studia (absolutorium, 1949) se vrátil do svého rodiště, na jižní Moravu, jejíž prostředí se stalo jedním z důležitých zdrojů jeho tvorby. Vašíček patřil k těm nemnohým předním českým tvůrcům, jejichž dílo se i v tak složité době, jakou padesátá léta nepochybně byla, formovalo mimo hlavní kulturní centra země, přesto postupně v úzkém kontaktu s aktuálním domácím výtvarným děním a do jisté míry i s uměním zahraničním. Jeho neokázale samozřejmé evropanství, kulturní entuziasmus, nesený láskou k modernímu umění, ale i křesťanstvím, cítěním duchovních a bytostných hodnot ohrožovaných narůstající materializací života, tak sehrávalo nepominutelnou roli také v místě jeho působnosti, zejména v nelehkých časech totality.^{8/}

Již na přelomu 40. a 50. let vznikaly v jeho ateliéru osobité, zejména na koloristických kvalitách postavené obrazové a kreslířské kompozice, portréty a krajiny inspirované fauvismem a expresionismem, k nimž posléze přibyla zátiší a také figurální kompozice. Důležitými zisky Vašíčkovy cesty ke kořenům evropské moderní malby se v té době staly obrazy jako gauguinovsky plošně viděné a barevně expresivně cítěné Děvče v šátku (1949) nebo obdobně monumentálně koncipovaná, ale v prostoru rozvinutá Sedící dívka s knihou (1952), stejně jako povýtce konstruktivně budovaná obrazová kompozice výrazné barevnosti Krajina s červenými domy (1953) a konečně – snad nejdůsledněji –

přítom malířsky značně volně stylizované Zátíší se sklenicemi (1952). V následných letech se umělcova stylizace vizuální reality ještě prohloubila a jeho projev se, ve stále užším (duchovnějším) kontaktu s konkrétním prostředím moravského venkova, s koloběhem venkovského života a jeho přírodními cykly, značně dynamizoval. Důležitým prvkem výstavby obrazové plochy mu přitom více než kdykoli předtím byla plynule rytmicky formovaná, jednotlivé tvary vymezující i sjednocující linie či křivka; jak je tomu v případě Zátíší se džbánem (1954), anebo v obraze Děvče (1957), v němž už je ovšem více patrná i určitá kubistická ozvěna – počátek nové stylistická lekce. Vašíčkova soustavná výtvarná práce, úsilí o původní umělecký tvar, ale i zásadové životní postoje, se hned na počátku jeho tvůrčí dráhy dostaly do příkrého rozporu s představami výtvarných koryfejí nastupujícího socialistického realismu.^{9/} Umělec však ve svém výtvarném programu pokračoval, i když nucenou izolaci, k níž jeho odpor ke komunistické kulturní politice vedl, příliš nezměnilo ani jeho přestoupení z tehdejší gottwaldovské pobočky Svazu čsl. výtvarných umělců do pobočky brněnské. V Brně však navázal těsné kontakty s Bohumírem Matalem a Jánusem Kubíčkem. Tím byl položen základ známé Brněnské výtvarné skupiny, k níž ještě patřili další dva jeho přátelé – uherskohradištský Vladislav Vaculka a kyjovský Miroslav Tichý.^{10/}

Skupina ustavená v letech 1956–1957 byla vůbec prvním tvůrčím seskupením jihomoravských umělců, kteří na její platformě – obdobně jako v Praze např. Máj nebo Trasa – hledali, i přes své do značné míry vzájemně odlišné umělecké založení, společně východisko z neblahé situace, v níž se výtvarný život v zemi nacházel. V tom čase Vašíčkova tvorba do značné míry těžila z kubistického tvarosloví, jak je to patrné např. v obraze Žena s děckem (1957) a v zásadě ve dvou paralelních směrech cílila k abstrakci. Jeden reprezentují z ženských figur vycházející, dynamicky, vesměs v zářivých žlutých koncipované obrazy jako je Podzim (1959), anebo Přítekně (1960) a ten druhý vycházel ze stylizace vegetace a k abstraktnímu obrazu postupně dospíval v letech 1957–1960 výtvarnou tematizací motivu kukuřice (Kukuřičná vegetace, 1960). Zatímco v návaznosti na „vegetabilní“ obrazy vznikly po roce 1960 ryze abstraktní kompozice zvláštního subtilního kresebného založení a křehké barevné krásy (Impulsy, 1961), ale např. i svou struktivní podstatu zastírající, povytce imaginativní Hnědý obraz (1961), s reflexy v některých plátech z následných let (Modrý obraz, 1967), vzešla z figurativních malířských úvah řada dynamických kompozic, v jejichž rámci nepochybně zaujímá zvláštní místo „kupkovsky“ orientovaná Dívka s míčem (1962).

Obraz stínů / Image of Shadows 1963

olej na plátně, 98 × 75 cm

vlevo dole u středu: Vašíček 1963

Realita člověka v bytí, poutala Vladimíra Vašíčka jako malíře už od počátku. Ne však ve věcném slova smyslu. Nikdy neusiloval o iluzivní postižení vnějšího vzhledu jevů, šlo mu spíše o řád v nich skrytý, o tajemství obecného v konkrétním, o jednotu člověka a přírody – o jeho duchovní hodnotu. člověka a přírody. K vyššímu řádu světa v obrazu dospíval v průběhu 50. let důslednou stylizací, postupným zobecněním jemu důvěrně známého tématu. Výrazová pádnost a vnitřní dynamika jeho prací, přibližně do roku 1960, byla do značné míry dána jejich zakotveností v konkrétním prostředí moravského venkova. Poté se již ale v jeho ateliéru objevovaly i kresby a obrazy, jež lze chápat jako jedinečné, ryze vizuální, na vnější realitě nezávislé estetické skutečnosti, jako kompozice vzešlé z čisté výtvarné úvahy. Vedle výše zmiňovaných trendů se u něho stále častěji projevovale i pozoruhodná vybočení, názorově blízká různým aktuálním tendencím soudobého umění – např. obraz Polohy v prostoru (1960), jehož součástí se staly i konkrétní materiálové prvky. Anebo i nečekané interpretace a proměny tradičních forem a postupů vlastní tvorby, jak to nejlépe dokládá obrazová kompozice Dynamické prostředí (1960). V těchto experimentálně založených pracích

v průběhu 60. a počátkem 70. let ve stále větší míře reflektovala čistě duchovní, v psychice doby zakotvená či mimo svět vnější reality formovaná, harmonicky vyvážená a cítěná témata. Kresebná síť linií vymezujících barevné plochy byla stále častěji nahrazována dynamicky rytmizovanými širokými tahy štětce nebo špachtle ve vršených vrstvách zářivých barevných hmot, jak to dokládají obrazy Patina minulosti (1963), Rozvoj (1964), Bílé ráno (1966), Stálý přechod (1967) či Proces (1967). Reliéf barevných past, uplatněný ale v odlišné tvarové a malířské dikci, vykazují také některá již i v odlišném filosofickém duchu koncipovaná plátna z první poloviny 70. let, jako Vzpomínka na pravdu, anebo Stín dotyků (oba 1973).

Rozdílnost stadií / Difference of Stages 1967

olej na plátně, 116 × 89 cm, vpravo dole: Vašíček 67

Práce z let 1977–1979 pak jsou již jakýmsi východiskem k výraznějšímu názorovému posunu. Zatímco např. Modrá samota (1977) ještě v podstatě těží z rytmů a koloristických hodnot umělcových harmonicky cítěných kompozic 60. let, i když je již současně posunuje do jiných sfér, patří Rozhodující podnět (1979) naopak k obrazům, které otevírají

nové, závěrečné období jeho malby. Od konce 70. let u Vašíčka dochází jednak k zajímavým inovacím některých předchozích etap jeho abstraktní tvorby, k její transformaci z nových pozic, ale současně – se změnou přístupu k malbě jako takové – rovněž ke vzniku zcela nových, až dotud u něho neznámých malířských projevů. Toto období je pozoruhodné už odvahou, s níž se zralý umělec bez jakékoli předpojatosti otevírá „geneticko-mentální“ rovině vlastní tvorby, její podstatě, aby v pozoruhodné názorové šíři malířského záběru – nezřídka i ve značném nesouzvuku se svým dílem předchozím – konstituoval nový, umělecky nosný tvar. Důležitým výrazovým činitelem řady jeho pláten se stalo malířské gesto, zejména v 80. letech často konfrontované s geometricky založenými, vesměs vertikálními pruhy výrazné barevnosti: Rovně a napříč (1981), Vstříc světlům (1982), Napadení (1983), Cesta a příčina (1985). Celkově se ale Vašíčkova tvorba 80. let posunula směrem k monochromitě. Jde nezřídka o černobílý kontrast gesticky vržených, ale i nemalířsky, fixativem stříkaných (!) ploch. Tento z pohledu celého umělce předchozího díla destruktivní, nicméně umělecky velmi aktivní přístup ke „klasickému“ abstraktnímu obrazu, byl v posledních přibližně 15 letech jeho tvorby vystřídán jakýmsi „osvobozeným návratem“ k ryze malířskému řešení výtvarného tématu, který reprezentují obrazy s příznačnými názvy Radost (1989), Rozvinutí v protiklad (1990), Od tmy do světla (1992), Růst a prázdno (1992), Odcházení (1992) či Soudržný celek (1995), ale např. i ve velkorysých barevných gestech vyslovené Léto (1989). V samotném závěru své tvůrčí činnosti se umělec ještě úspěšně, v jakési uvolněné barevné dikci, vrátil ke svým gesticky monochromně založeným kompozicím z 80. let – Z nitra (2001), Shůry od světla (2002). Vedle těchto spontánně, volně či gesticky koncipovaných obrazů u něho současně zaujaly důležité místo kompozice působící transparentní rytmickou sevřeností forem – korigováním (spoutáváním) volného dynamického principu malby racionálněji založenými kresebnými osnovami. Jde – jak to v nejryzejší podobě představují např. plátna Po dlouhý čas (1993), Shoda protiv (1994), Meditace (1995), ale třeba i Život v obraze (1999) – o jakousi hybnou malířskou geometrii, podmíněnou organickým skloubením intuitivních a racionálně struktivních složek duchovní reality.

Ludvík Ševeček

P o z n á m k y

1/ Téma padesátých let u nás není dosud historicky ani uměleckohistoricky dostatečně a objektivně prozkoumáno. Týká se to i mechanismů, jimiž totalitní režim ovládal výtvarný život země, ale také podílu samotných výtvarníků na prosazování kulturní politiky komunistické strany a funkce na počátku padesátých let zřízených krajských galerií apod.

Srv. Ludvík Ševeček, Zlínská galerie v letech 1953–1989. In: 50 let zlínské galerie, 1953–2003. Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, 2004, s.27–41.

2/ Jednalo se zejména o některé představitele Skupiny–42 např. J.Kolář, J.Kotík nebo Skupiny Ra J. Istler, B. Lacina, V. Zykmond, ale i o další významné autory, kteří působili na české umělecké scéně již od 2. poloviny 30. let. Např. o V. Boštíka či K. Černého.

3/ Uměleckým dílem Vladimíra Vašíčka se od konce 50. let minulého století zabývala celá řada předních badatelů, kurátorů výstav a výtvarných publicistů, ale i kolegů, umělců a literátů. Rozsah „vašíčkovské“ literatury je vskutku úctyhodný (viz příslušný oddíl tohoto katalogu). Dílo a jeho vazby s životem umělce podléhaly řadě interpretací. Obsáhle již byla charakterizována a hodnocena celá jeho tvorba včetně závěrečného období. Významně k poznání Vašíčkova díla postupně přispěli zejména Vilém Jůza, Václav Zykmond, Arsén Pohribný, Lubomír Hlaváček, Josef Maliva, Jaroslav Pelikán a Jiří Valoch. V poslední době, od konce 80. let se umělcovou tvorbou soustavněji, vedle pisatele těchto řádek, zabývali rovněž Jaroslav Kačer a Bronislava Gabrielová. Zcela zvláštní, soustavnou pozornost, počínaje rokem 1965, věnoval osobnosti a dílu umělce Josef Maliva, který je také autorem jeho zatím jediné knižní monografie vydané Výtvarným centrem Chagall v Ostravě (1993) a byl také požádán o text do katalogu této brněnské výstavy.

4/ Srv. L. Ševeček, Z historie Zlínských salonů. In: I.Nový zlínský salon, 1996. Katalog výstavy, Státní galerie ve Zlíně, s. 6–19.

5/ Vašíček mimo jiné vždy poukazoval na vysokou úroveň studia, které bylo ovšem propojeno úzce s praxí., „Nestudovali jsme jen pro studium, pracovali jsme a učili jsme se na návrzích, které se realizovaly. Mezi nejnáročnější předměty patřila anatomie dr.Černoška, dějiny umění prof. Kutala a estetika architektury F.L.Gahury.. absolventské zkoušky skládali tři studenti a hodnotilo je 15 profesorů (!)“. Srv. V. Vašíček, Vzpomínka na Zlín 30. a 40. let. In: Zlínský funkcionalismus. Sborník příspěvků sympózia v roce 1991, Státní galerie Zlín, 1992, s.67–69.

6/ Škola umění nevychovala pouze designéry, jak měla ve svém zadání, ale i tvůrce moderního umění. Jistou roli přitom sehrála okolnost, že se její historie odvíjela v čase protektorátu a války, což sice umožnilo kvalitní obsazení institutu (uzavření českých vysokých škol), ale na druhé straně se válečná doba neblaze promítala do práce i životních osudů jeho profesorů a žáků. Mezi nimi se objevila také skupina vyznavačů zakázaného moderního umění, v čele s podnětnou tragickou osobností gestapem zastřeleného absolventa učiliště Václava Chada (1923–1945). Srv. L.Ševeček, Škola umění ve Zlíně, Německý Bauhaus ve školské praxi Baťova Zlína. Prostor Zlín,VI., 1998, č. 1, s. 3–6. Týž, Václav Chad, jeden z válečných osudů českého moderního umění. Prostor Zlín, III., 1995, č.5, s. 1 a 8.

7/ J. Kroutvor, Internáty Čestmíra Kafky. UPM Praha, 1985, nestr.

8/ Vašíčkova „účast na dění“, což mohu potvrdit na základě vlastních zkušeností ze sedmdesátých a osmdesátých let, to nebylo pouze jeho osobitě se rozvíjející malířské dílo, ale i jeho jasně formulované myšlenky, postřehy a cenné informace, předávané v osobních setkáních nebo rozsáhlou korespondencí, jež v regionu prostředkovala široké spektrum kulturního a uměleckého dění z domova i ze zahraničí. Srv. L. Ševeček, Pocta Vladimíru Vašíčkovi. Text k doprovodné výstavě IV. Nového zlínského salonu. In: IV.Nový zlínský salon, první přehlídka současného českého a slovenského výtvarného umění. Katalog výstavy, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, 2005, s. 25–27.

9/ V dopise Krajského střediska Svazu československých výtvarných umělců v Gottwaldově, zaslaném Vladimíru Vašíčkovi, datovaném 6. 12. 1951, podepsaní předseda Karel Hofman a jednatel Jan Blažek v něm adresátovi zdůvodňují proč nemůže od monopolního Svazu získat, jak sami uvádějí: „...dobře honorovaný úkol.“, když mimo jiné píše: „nemáš naprosto snahu zbavit se formalistických přežitků a omylů ve své tvorbě a nesouhlasíš s programem našeho výtvarného umění, ke kterému se hlásí většina poctivých čl. výtvarníků.“. Dopis V. Vašíčkovi. Prostor Zlín, nulté číslo, říjen 1992, s.4.

10/ Na situaci, která vedla ke vzniku Brněnské skupiny vzpomíná Vladimír Vašíček. Srv. Naše setkání (Vladimír Vašíček o Bohumíru Matalovi a sám o sobě). In: Takový byl Matal, sborník, redaktor Antonín Přidal, Brno 1998.

Žhavá krajina / Glowing Countryside 1978

kvaš, papír, 500 × 700 mm

vpravo dole u středu: Vašíček 78

Malířská óda na radost

V historii českého malířství 2. poloviny 20. století figuruje Vladimír Vašíček jako tvůrčí osobnost výjimečného typu. Umělec žil a tvořil ve svém jihomoravském tusculu v odloučení od kulturních center, aniž jeho tvorba ztratila vazbu na aktuální výtvarné problémy a propadala k mělkým hladinám provincialismu. Jeho dílo, pomineme-li výchozí tvůrčí období, se nerozvíjelo v chronologicky návazných sekvencích, ale souběžně procházelo několika výtvarnými cestami a synchronně řešilo více tvůrčích problémů. Písemné doklady o umělcových myšlenkových pochodech a duchovní orientaci jsou nepochybně obsaženy jak v rozsáhlé a rozptýlené celoživotní korespondenci, tak i v dosud nezpracovaném osobním archívu; jeho všechny filozofické náhledy a životní postoje však byly viditelně zapsány především barvami a štětcem.

Byly to barvy vstřícné životu, lásce i odpuštění. Neznaly skepsi a zmar. Barvy proměněné v Běh života (1), Živný oheň (2), Vnitřní žár (3), Jasnost (4), Opojení (5). Na plátno je nanášel štětec temperamentní, překypující malířskou aktivitou, který vnášel jas do lidského nitra a dovedl se i v pokoře sklánět před dílem Přírody.

Tvorbu Vladimíra Vašíčka, v závěru jeho pražského akademického studia předznamenala série klišových temper, nefigurativních maleb, které byly svědectvím zájmu autora o ryze poetickou linii našeho předválečného malířství (6). Po návratu domů se umělec sklonil k životní realitě svého kraje. Spatřoval ji, navzdory politickému diktátu doby, prismatem výtvarného postoje, který se opíral o fauvistické, orfistické i starší postimpresionistické inspirace. Krajinomalby i figurální obrazy prozařoval plochami čistých barev, dynamizoval je expresivní výrazovostí a motivy stylizoval do lapidárních tvarů (7). Jeho malířská cesta od konkrétního jevu k vnitřní podstatě věcí procházela i krátkou sekvencí, ve které, příklonem ke kubistické estetice, hledal malíř nové možnosti plošné redukce obrazové scény a prosazení dynamického prvku v obraze (8). Ve druhé polovině padesátých let se Vašíčkova díla nejčastěji opírala o kompoziční páteř hybné lineární osnovy a o koloristickou harmonizaci plátna, střídavě rozprostřenou v poeticky něžné „mollové“ stupnici barev (9), či v úderné „durové“ barevné akordizaci (10). Ve snaze o zviditelnění myšlenkové podstaty námětů oprošťoval malíř svá díla od nadbytečných detailů. Motivy tvarově redukoval a soustřeďoval se na nejpodstatnější rysy skutečnosti. Jeho ideou bylo malířské sdělení procesů a jevů skrytých našemu oku; – netradiční „zátiší“ s úseky polní vegetace měla vyslovit malířovy sentence o průběhu vnitřní látkové výměny v organismu o fotosyntéze a životním procesu růstu a zrání (11). Jeho ženské postavy se koncem padesátých let staly alegoriemi mateřství, života na venkově, ročního období, doby sklizně (12). V krajinách koncentroval malíř umělecký prožitek rodného kraje prostoupeného dávnou minulostí, historií, lidskou pospolitostí i zemědělskou činností – kraje bohatého na dary slunce a nebes (13). Nejednou se na obraze objevoval motiv slunce samostatně (14). Umělec jej chápal jako věčný zdroj životní energie, a jako poselství vyššího Jsoucna.

Dynamické prvky Vašíčkových obrazů, jeho tvarové konstelace rotační povahy, měly odrážet měnlivost věcí a rozpornost lidské povahy. Naopak pro pevné konstanty, stanovené vyšším řádem, nacházel umělec paralelu v klasicky pevné kompoziční stavbě svých prací a v dokonale vyvažované harmonizaci barev. Obrazy byly pro umělce i symptomem obecných zákonitostí kosmické existence. Myšlenkové teze k nimž malíř dospěl koncem padesátých let se neslučovaly s konkrétní podobou obrazové scény. Proto se staly jedním z hlavních podnětů k nové orientaci, k přechodu jeho tvorby do nefigurativní polohy. Ta mohla bezprostředně tlumočit duchovní postoje a pocitové stavy tvůrce. Vnější podnětem umělceva klíčového tvůrčího přerodu byly jeho poznatky světového výtvarného dění. Signály k „osvobození ducha“ zazněly i doma. Koncem roku 1958 mohl Vašíček spatřit nefigurativní plátna jako je Botanický stůl u svého přítele Jana Kotíka. V roce 1959 poznal abstraktní obrazy ve sbírkách ruských muzeí a seznámil se s umělci O. Celkovem, B. I. Gurvičem, E. Neizvěstným i dalšími představiteli neoficiálního ruského

malířství. V r. 1960 se v Matalově ateliéru rodilo první jeho nefigurativní plátno Zrcadlení. Téměř všechny tvůrčí alternativy nefigurativní tvorby rozvinul Vladimír Vašíček během období let 1960 až 1962. Jeho dominantní výrazovou polohu ovlivnily podněty strukturálního informelu. Zřetelně se projeví na umělcově prvním nefigurativním díle nazvaném Dynamické prostředí (15), kde dominantní prvek – pruh hutného nánosu barev – zvýraznil malíř pásem skla zasazeného do vlhké malby. Jindy na obraze uplatnil volně stékající barvy(16), nebo využil metody opalování barevných past s kouřovými stopami destruktivního postupu (17). Plochy pláten rozbrázdil reliéfními strukturami vytvářenými stopami štětce či špachtle v barevné hmotě(18). Reliéfní struktura obrazového povrchu se Vašíčkovi v průběhu šedesátých let stávala hlavním výrazovým prostředkem malby poté, co koloristickou stránku obrazu zatlačil do pozadí až k monochromnímu ladění díla, za použití žlutě, modré barvy, nebo i pouhé běloby (19). S podobným řešením obrazu setkávali jsme se ve Vašíčkově tvorbě ojedinele i v průběhu let osmdesátých (20). Pozornost českých malířů k drsné hmotě, všední realitě a struktuře obrazové hmoty je interpretována jako výsledek existenciální skepse a prožitku bezvýchodnosti v době útlaku komunistickým totalitním režimem. Ve Vašíčkově díle se s podobnými prožitky nespojovala. Umělec netradiční výrazové metody přehodnocoval ve smyslu estetizace výtvarného díla a jeho obohacení o nové smyslové zážitky. Nepropadal skepsi a pocitům marnosti. Stále jej posilovala víra ve vítězství svobody, pravdy a spravedlnosti. Jeho malby se nevzdávaly optimistického pohledu na svět, pocitu radosti a smyslového opojení. Byly malířskou ódou na radost. Strukturální pojetí malby se v dílech umělce nejednou prolínalo s prvky francouzského tachismu, zejména v mozaikovitém kladení barevných skvrn (21).

V přelomovém období počátku šedesátých let pramenila rovněž zcela odlišná výrazová poloha Vašíčkovy nefigurativní tvorby, vycházející ze zásad geometrické abstrakce. V umělcově tvorbě se občas vynořovala až do počátku 21. století. Geometrizační tendence poznamenaly některé jeho figurativní malby, v ryzí podobě se však uplatnily v r. 1961 na obraze Černé klíny (22). Autor dílo redukoval na bílý čtverec v modrém poli protnutý dvěma černými klínovitými útvary a protáhlým, světle modrým trojúhelníkem, procházejícím celou šířkou obrazu. Přibližuje-li se malba elementárnosti ruského suprematismu, pak o rok později vzdal Vašíček hold myšlenkově protilehlému směru neoplasticismu (23). V duchu geometrického pojetí obrazu nacházel umělec neustále nové výrazové alternativy. Jednou čtyřúhelné barevné plochy komponoval do diagonálně řešené soustavy (24), jindy použil systému křivek, připomínajících prostorově neklidně stáčené stuhy (25), pokusil se rovněž o dynamické řešení barevných ploch jako navzájem se prolínajících úseky kružnic a eliptických útvarů (26), anebo vnášel do díla funkci rotačního pohybu pomocí celé soustavy srpovitých barevných ploch (27). Vedle maleb, jež se v průběhu let vynořovaly jako soliterní díla,

objevily se v jeho tvorbě i celé obrazové cykly manifestující geometrický řád v dílčí výrazové vrstvě. V cyklu, jenž bychom mohli nazvat Vertikální osnovy (28), členil Vašíček svá díla barevně živými svislými pruhy, aniž by se podřizoval stroze racionálnímu pojetí obrazu, jaké známe z prací Franca Stelly. Výrazové napětí těchto maleb vyvěralo totiž ze souběžného uplatnění zcela protikladných gestických prvků. Na obrazech se tak smysl pro řád střetával se spontaneitou výtvarného projevu (29).

Křížová cesta / Stations of the Cross
– 1. Ježíš souzen 1987

Podobně, v krátkém období od poloviny osmdesátých let, vznikala obrazová řada, ve které výraznou roli sehrával elementární geometrický útvar obrazu, oproštěného od dřívějšího dravého kolorismu (30). Malíře v té době podněcovaly ideje minimalartu. Strohý geometrický útvar na plátně se jevil jako fragment širší mimo obrazové reality. I nyní oživoval malíř dílo kultivovanou barevnou tonalitou a několika spontánně traktovanými črty – svěžími kontrapunkty geometrického řádu. V klíčovém období lze hledat ve Vašíčkově tvorbě i první ohlasy gestické malby.

Na plátnech se zabydly zdánlivě náhodně rozprostřené barevné skvrny a volné tahy štětce, utvářené v duchu gestické kaligrafie (31 a 32). Barva na plátnech byla natolik eruptivně traktovaná, že připomínala techniku dripping a dojem z obrazu se přibližoval prožitku z action painting (33). Gestuální princip malíře dospěl k svému zenitu v závěru osmdesátých let, kdy vznikala díla mimořádné výrazové čistoty (34). Základ jejích tvarového repertoáru tvořilo zpravidla několik spontánně vedených tahů širokého štětce, doprovázených skvrnami a rozstříky barev, a kresebnou sítí linií. Barevné prvky se obvykle rozprostíraly na bílém, senzibilně traktovaném pozadí. Gestuální prvky nevytizely ani z Vašíčkovy tvorby z počátku nového milénia (35). V průběhu let se na malbách jihomoravského autora vynořovaly i další výrazové alternativy. Například od sedmdesátých let obohacovaly jeho tvorbu plátna strukturovaná tvary organické povahy: obrazy utvářené shluky skvrn žhnoucích barev, amorfních útvarů, sevřených temnými konturami (36), někdy opět rozprostřené po neutrální bílé ploše (37). Od r. 1992 se rodila díla vitrážového charakteru. Skupinu těchto pláten charakterizovala opět, na bílém prostředí dokonale harmonizovaná, skladba mozaikovitě kladených skvrn živých barev, sevřených temnými liniemi kontur a dotvářená ostrovy volně do stran se rozlékající řídké barvy, zpravidla šedavých odstínů (38).

Mnohé z Vašíčkových malířských tendencí se navzájem prolínaly a přetavovaly do zcela svébytných uměleckých kreací. Pro jejich sumární definování musíme hledat nové pojmové kategorie. K jejich slovnímu uchopení mohli bychom použít označení Poetická abstrakce. V té zřetelně zazníval melodický a pohybově rytmický podtext.

V ryze poetickém ladění vytvářel umělec od r. 1961, v duchu Miróovy hravé imaginace, skupinu nefigurativních, lyricky něžných obrazů, sdružených kolem plátna Útvary (39), komponovaného na pozadí nastříkaném v jemně narůžovělých barevných přechodech. V jiné výrazové alternativě dominovala poetická složka v dílech z konce sedmdesátých (40) a osmdesátých let, kdy vznikaly malby využívající opět techniky stříkání barev (41). Podklad pláten nastříkával umělec pastelovými odstíny barev při zastínění některých míst geometricky tvarovanými šablonami a malby dokončoval impulzivními tahy štětce doprovázenými svobodně rozprostřenými skvrnami.

Poetické rozjitření výtvarného díla stalo se příznačné pro Vašíčkovu pozdní tvorbu. Bylo svázáno se vzrůstající obsahovostí malby. Duchovní orientace se projevila zejména v plátnech spojených s religiozitou autora (42). Jeho pozdní díla zůstávala stranou souřadnic obecných výtvarných názorů a uměleckých proudů doby. Jevila se jako éterické vize neurčitých kontur, obdařených představami za hranicemi smyslového vnímání. Obrazy byly prostoupeny bělobami, jako emblémem produchovnělého světla a vyvěraly z ryze subjektivní vůle autora (43). Vašíčkova plátna

měla mnoho společného se závěrečnými díly Josefa Šímy. I Šímovy malby směřovaly k obnově jednoty člověka s kosmem. Také jejich sužetem se stalo světlo, jako nehmatatelná síla vytvářející samotnou existenci předmětů, světlo, které prozaňuje tmou, jako naděje mimo smyslové oblasti transcendentna. Běloba Vašíčkových prací sehrávala podobnou roli. Evokovala představu nekonečna, lidské svobody, mravní čistoty, životních nadějí, duchovního života i nespoutaného myšlenkového fluida. Umělecké vidění světa vyvozoval Vašíček z vlastního pohledu na veškerou existenci. Chápal ji jako bipolární fenomén, slučující rozporuplnou dynamiku chaosu lidského žití s neměnnými konstantami, řádem a harmonií bytí jsoucna daného Stvořitelem. Malbou chtěl v divákovi rozeznít podvědomé struny vnímání světa, rezonující s jeho duchovními představami. V tomto smyslu je Vašíčkovo dílo výzvou k naší niterné kontemplaci.

Cesta a příčina / Path and Cause 1985

olej na plátně, 146 × 98 cm
vpravo nahoře: Vašíček 1985

Josef Maliva
Olomouc, 2.5.2005

Poznámky

Není-li uvedeno jinak, jde o olej na plátně. Zkratky: s. m. = soukromý majetek, MGB = Moravská galerie v Brně, GO = Galerie výtvarného umění v Ostravě, GZ = Galerie výtvarného umění ve Zlíně, MO = Muzeum umění v Olomouci, GH = Galerie výtvarného umění v Hodoníně, MUH = Slovácké muzeum v Uher. Hradišti.

1. Běh života, 1991, 125 × 80 cm, s. m.
2. Živný oheň, 1990, 115 × 90 cm, s. m.
3. Vnitřní žár, 1989, 146 × 116 cm s. m.
4. Jasnost, 1986, 116 × 69 cm, s. m.
5. Opojení, 1987, 130 × 97 cm, s. m.
6. Abstraktní studie, kliš. tempera, papír, 1949, 60 × 56 cm, s. m.
7. Například: Svatoborská dolina (modrá), 1950, 92 × 81 cm, MUH, Sedící dívka s knihou, 1952, 67 × 55 cm, s. m., Krajina s kupami sena, 1952, 65 × 75, s. m.
8. Dívka na kole, 1954, 79 × 85 cm, MO.
9. Například: Letní krajina světlá, 1956, 100 × 81 cm, s. m., Ženy na trhu, 1956, 100 × 81 cm, MUH, Dívka s košem hroznů, 1957, 92 × 73 cm a další.
10. Například: Vlnitá krajina, 1958, 100 × 81 cm, s. m., Podzim, 1960, 101 × 81 cm, GH.
11. Kukuřice, 1957, 130 × 81 cm, s. m., Kukuřice, 1958, 100 × 73 cm, s. m., Kukuřičná vegetace, 1960, 81 × 55 cm, s. m. atd.
12. Podzim, 1957, 116 × 89 cm, s. m., Ženy s kukuřicí, 1960 146 × 132 cm, Podzim, 1960, 131 × 97 cm, GZ. atd. Doba sklizně, 1962, 130 × 81 cm, GO, atd..
13. Úrodná krajina, 1958, 73 × 92 cm, s. m., Krajina se sluncem, 1958, 81 × 100 cm, s. m. a další.
14. Obraz slunce, 1958, 55 × 46 cm, s. m., Jarní slunce, 1962, 92 × 73 cm, s. m.
15. Dynamické prostředí, 1960, 65 × 46 cm, s. m.
16. Konec prosince, 1963, 78 × 68 cm, s. m.
17. Obraz stínů, 1963, 98 × 75 cm, s. m.
18. Například: Modrý akt, 1962, 130 × 81 cm, GH, Podzimní vegetace, 1962, 73 × 60 cm, s. m., Patina minulosti, 1963, 116 × 73 cm, s. m., Rozptyl, 1964, 130 × 92 cm, GO, Probuzení, 1966, 145 × 115 cm, MO, Intenzivní vzrušení, 1967, 130 × 116 cm, s. m. atd.

19. Například: Rozvoj, žlutý akord, 1964, 81 × 55 cm, s. m., Cestou do města A, 1965, 125 × 85 cm, GH, a další , a další.
20. Zevnitř, 41987, 50 × 45 cm. s. m.
21. Zelený deštník, 1960, 92 × 73 cm, s. m., Únorové slunce, 1961, 65 × 54 cm, s. m., Melodie v modrém, 1967, 100 × 70 cm, s. m. a další.
22. Černé klíny, 1961, 55 × 53 cm, s. m.
23. Únik, 1962, 146 × 114 cm, GO.
24. Soustředěné plochy, 1969, 100 × 98 cm, s. m.
25. Přejít hranice, 1974, 130 × 97 cm, s. m.
26. Dvojí cesta, 1968, 99 × 81 cm, s. m.
27. Obsah prázdnoty, 100 × 100 cm, s. m.
28. Pruhy a závitě, 1981, 116 × 81 cm, Vertikální osnova IV, 1981, 130 × 75 cm, s. m ., Rovně a napříč 1981, 100 × 75 cm atd.
29. Například: Možné události, 1982, 89 × 1116 cm, s. m.
30. Například: Odklon od přímosti, 1985, 75 × 65 cm, s. m., Změna stavu II. 1987, 60 × 50 cm, s. m. a další
31. Hnědý obraz, 1961, 100 × 81 cm, s. m.
32. Modrý obraz. 1961. 92 × 73 cm, s. m.
33. Impulsy, 1961, 116 × 73 cm, MGB.
34. Například: Nové dojmy, 1989, 116 × 91 cm, s. m., Léto, 1969, 100 × 80 cm, GZ, Radost, 1989, 116 × 91 cm, s. m. a další.
35. Například: Upínat se vzhůru, 2000, 115 × 75 cm, s. m., Vnitřní, vnější, 2000, 130 × 95 cm, s. m., Jediná vůle, 2001, 130 × 85 cm, s.m.
36. Něžný čas, 1978, 73 × 103 cm, GH, Úsilí času, 50 × 60 cm, s. m.,
37. Cesty, 1979, 50 × 45 cm, s. m. a další.
38. Život je rozdělen, 1992, s. m., Pro dlouhý čas, 1993, 100 × 100 cm, s. m., Ještě jednou, 1993, 114 × 90 cm, s. m. a další.
39. Útvary, 1961, 92 × 72 cm, s. m.
40. Například: Pocta malíři Vaculkovi, 1977, 65 × 55 cm, s. m., Rozhodující podnět, 1979, 100 × 100 cm, s. m., Ranní rozjímání, 1979, 130 × 97 cm, s. m. a další.
41. Nové podněty, 1988, 145 × 115 cm, GO, Dění v prostoru, 1988, 146 × 116 cm, s. m. a další.

42. Například: Já jsem světlo světa, 1973, 130 × 97 cm, s. m., Zahlédnuté světlo, 1996,
110 × 80 cm, s. m., Vojtěchova cesta, 1996, 130 × 80 cm, s. m.,

Dojít ke světlu, 2000, 115 × 88 cm, s. m., atd.

43. Touha po budoucím, 1998, 115 × 85 cm, s. m., Obsah všeho, 1999, 115 × 84 cm, s. m.,

Stále ve vzniku, 2000, 110 × 80 cm, s. m., Podobenství, 2000, 130 × 95 cm, s. m.,

Příroda, milost, 2000, 115 × 85 cm, s. m., atd.

Podržení / Retention 1998

olej na plátně, 115 × 74 cm, vlevo dole: Vašíček 98

Vladimír Vašíček

Vladimír Vašíček belonged to the generation of Czech authors whose search for individual artistic expression was very much hampered at the onset of their career, during their orientation of opinion and arrival to the stage of graphic art, and namely by World War 2 (and the so-called Protectorate in the Czech lands) and almost four decennies of the Communist totalitarian regime that followed. Especially the 50ies were earmarked by a certain sort of Bolshevik euphoria – within the intention of the victoriously ongoing “sowietisation” of Czechoslovakia. The full submission to an alien power led, in its consequences, to throwing doubts upon national values created by history, as well as to international isolation of the Czech society whose program excluded any traditional and free cultural or creative exchange, with communication across the borders. A long-time “motto of those cheerless years was the “socialisation” of the Czech and Slovak artistry”. The condition was not substantially improved by an interim relief of the burdening societal atmosphere of the country during the following ten years. “The Prague Spring” had to give place all too early, and for a long time, to the demoralising regime of the so-called Communist normalisation. Thus the ominous political situation substantially influenced and determined also the character of graphic art in the life of the country over long decennies.^{1/}

In parallel to the official embellishment in the spirit of the single possible socialist realism that was put through by the regime, however, ever more often also topical graphic art expressions and trends were permeating to the public scenery, at first only secretly, in form of non public individual presentations and meetings in the ateliers, but from the end of the 50ies. also progressive graphic art expressions and trends make their way to the public. Following in the footsteps of the classics of both the Czech and the European modern art. Also in line with contemporary art movements abroad new artistic values were formulated in this country, in analogy with the other countries of the Communist block, during that “melting period”. In spite of the not negligible contribution of some representatives of the older generation who had established themselves on the public art stage between the world wars, or even before (such as Jan Zrzavý) and were able to make a link to the previous work under changed societal conditions and environments, successfully developing their work, the main asdvocates of the new artistic tendencies were especially younger authors. Some of them had begun to put themselves through as early as by the end

of the 30ties and, after having shortly “taken breath” before February 48, they had to wait for their real come-back, or rather for a final public acknowledgement of their creative visions, for more than another ten years.^{2/}

Rybník / Pond 1949

olej na plátně, 60 × 55,5 cm

vpravo dole: VAŠÍČEK 1949

However, there were also some authors around 30, years of age including post-war and “fresh” graduates of art schools, whose work that started in burdensome isolation was characterised by intense search for their own artistic identity. Yet all sorts of creative activities were limited, and even suppressed by the given political situation in the country that was under strict control of the totalitarian power even during a large part of the 60ies. The efforts to achieve a modern art expression, accordingly, needed not only deep conviction of the necessity to find one's own independent artistic way, irrespective of the imposed political doctrine, but required also considerable self-denial, personal audacity and brave minds. The relative loneliness of these artists amidst the artificially construed society, on the other hand, led to the foundation of creative art groups developing their activities outside the Association of the Czechoslovak Graphic and Plastic Artists, opening up new opportunities for the future. Art and design, in particular painting, created in the privacy of some ateliers (but also other activities, see Vladimír Boudník), thus

turned to be extraordinary and important assets of the otherwise bad, and in principle destructive fifties. Considerable restrictions of those times standing in the way of mutual creative exchange and communication, in particular with foreign colleagues, enabled certain strong personalities of the emerging or re-emerging young generation to arrive at spectacular achievements of art, making the most even from the absurd societal situation and personal isolation (M. Medek). Especially the early paintings of Vladimír Vašíček from the end of the 40ies offer examples that this isolation can have guided the artist to intensive private work and to a certain return to the roots of the modernistic tradition.^{3/}

Dívka s nádobou na hlavě

Girl with Jar on her Head 1956

olej na plátně, 116 × 89 cm

vpravo dole: Vašíček 1956

Galerie výtvarného umění v Hodoníně (inv. č. O-397)

Vladimír Vašíček, born in the combined community Svatobořice–Mistřín near Kyjov, where he permanently lived and worked after his studies in Prague down to his death, had been prepared for his role in the historical context of the Czech painting of the second half of last century in the previous years already. His original contacts with contemporary graphic art took place by the end of the 30ties in Zlín where he worked in an advertising and design company in 1938–1939, and namely thanks to the annual Zlín Salons exhibiting regularly works of the foremost personalities of the Czech and Slovak progressive art of the period, in particular between 1936 and 1940.^{4/} Later, after the episode of forced work in Germany, Vašíček attended the corporate Bata School of Arts (1940–1944). During his studies at this absolutely unique educational institution he acquired not only the basics of graphic art, but got also plentiful further impulses, while establishing permanent friendships for the rest of his life. He also liked to recollect the inspiring school environment with teachers such as V. Makovský, F. L. Gahura, B. Fuchs or A. Kotal.^{5/} Among the students he admired particularly the legendary Václav Chad, but made friends also with a number of further colleagues who were to become personalities of the Czech artistry, eg Miroslav Šimorda, Jan Rajlich and especially Čestmír Kafka, with whom he was closely related down to his death.^{6/} The ambiente in Zlín, having formed the attitudes to life and the starting points of art opinion Vladimír Vašíček's, may have been most precisely characterised by Čestmír Kafka: “Within the functionally conceived factory town and the perfectly organised and rational manufacturing system of the Bata works we lived literature, poetry and painting, we absorbed surrealism and did not avoid any question focussing upon the sense of life, art and society. The common bedrooms of the hostel saw reading and drawing down to late evening hours. Friendships were made. It was wartime, we had nowhere to go. Curiously enough, whenever I return to my drawings of the Zlín period commenting in a way my ways of thought and feeling of those time, I do not find much that I would wish to change. Quite a number of things were indicated, guessed and anticipated, many of those items occupy myself down to the present day.”^{7/} After the nationalisation of the Bata works in 1945 Vladimír Vašíček went to Prague where he graduated from the Academy of Arts in the class of professors V. Nechleb and J. Želibský and found further important lifelong friendships. Let us mention Ladislav Čepelák, Jiří Martin, Ladislav Dydek and especially Richard Fremund, but also his countrymen Miroslav Tichý and Vladislav Vaculka. He intended to stay in Prague forever. But the political turnover of 1948 reversed his decision.

Žena v krajině / Woman in Landscape 1962

pastel, papír, 420 × 590 mm

vpravo dole: Vašíček 62

After having become ordinary member of SČVU (Association of Czechoslovak Graphic and Plastic Artists), allowing him to start independent art activities (1948) and after having finished his studies (graduation in 1949) Vašíček returned to his birthplace in Southern Moravia whose environment became one of the essential sources of his work. Vašíček was one of few prominent Czech painters whose work was formed outside the main cultural centres of the country in such difficult times, as doubtlessly were the 50ies, but in spite of that he managed to establish close contacts with the progressive national art activities, and to a certain extent also with foreign art. His unpretentious and natural Europeanism, his cultural enthusiasm supported by love to modern art, but also by Christianity, the perception of the fundamental spiritual values threatened by the ever growing materialisation of life, are seen to have played important roles also in the place of his residence, especially during the difficult totalitarian times.^{8/}

As early as at the turn of the 40ies and 50ies his atelier witnessed individualised and colour quality based paintings, portrayals and landscapes inspired by fauvism and expressionism, later combined with stylised and figurative compositions. Essential assets of Vašíček's way to the roots of modern European painting were especially such canvases as *Girl with Kerchief* (1949), a Gauguin-like picture characterised by surfaces with rich colour expressivity, or in analogy the monumentally conceived, but specially developed *Sitting Girl with Book* (1952), as well as

the image composition with conspicuous colour scheme developed in the style of constructivism; Landscape with Red Houses (1953) and finally – perhaps the most consequential one – and considerably free styled Still-life with Glasses (1952). In the following years the degree of stylisation of visual reality was even more profound and the expression of the artist was strongly dynamised in his closer and more spiritual contact with the given Moravian rural environment, the annual cycle of village life, as well as the natural cycles. An important element of the construction of the painting surface, more than ever before, was the continuous rhythmically shaped, both delimiting and unifying line or curve, as is the case in the Still life with jug (1954), or Girl (1957), with a more obvious cubistic echo – the beginning of a new course of style. Vašíček's consistent work, his endeavour to achieve an original art form, but also his principal approach to life, got to sharp agreement with the ideas of the art bosses of the arriving socialist realism^{9/} as early as at the beginning of his creative career. Nevertheless the author continued his art program although his forced isolation due to his resistance to this communist cultural policy was not changed by his transisstion from the then Gottwaldov (Zlín) branch of the Association SČVÚ to the Brno branch. In Brno, however, he was able to make direct contacts with Bohumír Matal and Jánuš Kubíček. Thus the foundation were laid for the well known Brno Group of Art with two more friends of theirs – Vladislav Vaculka from Uherské Hradiště and Miroslav Tichý from Kyjov.^{10/}

Vesnice / Village 1965

kvaš, papír, 420 × 590 mm, vlevo dole: Vašíček 65

Modré toužení / Blue Desire 1975

kvaš, papír, 510 × 735 mm, vpravo dole: Vašíček 75

The group established in 1956–1957 was the first creative grouping of South Moravian artists who – similarly as Máj or Trasa in Prague – were seeking, in spite of their diversified art background, a common way out from the forlorn situation of art life in the country. During those times Vašíček's work was drawing from cubistic morphology, as can be seen eg in the painting Woman with child (1957), basically focussing upon abstraction in two parallel directions. The one is represented by pictures based on female figures and conceived dynamically, predominantly in shiny yellows, such as Autumn (1959) or Girl Friends (1960), the other rooted in vegetal stylisation and gradually maturing in abstraction in 1957–1960, such as the theme of maize (Corn Vegetation 1960). Certain purely abstract compositions based on special subtle drawing and fragile colour beauty originated after 1960 (Impulses 1961) in the footsteps of the “vegetable” pictures, whereas the imaginative Brown Picture (1961), hiding its constructive substance, was reflected in some canvasses of later years (Blue Image, 1967). The figurative deliberations of the painter gave rise to a series of dynamic compositions among which a special place should be reserved to the Girl with Ball (1962), offering a reminiscence of Kupka.

Možné události / Possible Events 1982
olej na plátně, 89 × 116 cm, vlevo dole: Vašíček 82

The reality of a person within his/her existence fascinated Vladimír Vašíček as painter from his very beginnings. Yet not in the material sense of the word. He never tried to grasp the illusion of the outer appearance of phenomena, he was rather after the order hidden within them, the secret of the general within the particular, the unity of Man and Nature, the spiritual value. In the course of the fifties he arrived to a higher order of the world in the picture by consistent stylisation, gradual generalisation of a subject with which he was intimately familiar. The vigour of his expression and the internal dynamics of his work, roughly until 1960, was largely given by their being anchored in the real environment of the Moravian country. Later, however, also drawings and pictures appeared in his atelier that can be understood as unique, genuinely visual aesthetic facts that are independent upon outer reality, as compositions originating from pure art contemplation. In addition to the mentioned trends he was ever more frequently straying away in a remarkable way, closely related to certain novel tendencies of contemporary art, such as in his picture *Position in Space* (1960) whose component parts were also concrete material elements. Or some unexpected interpretations and transformations of traditional forms and procedures of his own creation, as best documented by his composition *Dynamic Environment* (1960). These experimentally based works in the 60ies and early 70ies reflected purely spiritual and harmoniously balanced subjects that were either anchored in the psychology of the time or shaped beyond the world of external reality. The drawn network of lines as boundaries of colour surfaces was ever more frequently replaced by the dynamic rhythm of broad strokes of his brush or spatula in sandwiched layers of glamorous colour masses, as evidenced by pictures *Patina of the Past* (1963), *Development* (1964), *White Morning* (1966), *Constant Transition* (1967) or *Process* (1967). The relief of colour pastes applied in a different shape and painting diction is shown also by some canvasses from the first half of the 70ies that were conceived in a different philosophical spirit, such as *Reminiscence of the truth* or *Shade of Touches* (both 1973).

The works from 1977–1979 are a certain starting point for a more pronounced shift of opinion. Whereas eg. *Blue Loneliness* (1977) harvests basic items from the rhythms and colour values of the harmoniously perceived compositions of the 60ies, while pushing them to other spheres, the *Decisive stimulus* (1979), on the other hand, belongs to the images opening up a new, namely the final period of his painting. From the end of the 70ies some interesting innovations of Vašíček's previous stages of his abstract creation are found, and namely conversions from new positions, but at the same time – along with changed approach to painting as such – also the origin of quite

new, down to that time unknown painting expressions of his. This period is remarkable by the courage with which the mature artist opens up the “genetically-mental” level of his own work without any prejudice, going to the substance for using a remarkable width of his painting range, quite often in considerable dissonance with his previous work, in order to constitute an innovative and artistically strong form. An important agent of a series of his canvases became his graphic gesture that was often, especially in the 80ies, confronted with geometrically based and predominantly vertical stripes with a strong colour scheme: Straight and Across (1981), Welcome to the Lights (1982), The Attacked (1983), Path and Cause (1985). In general Vašíček's work of the 80ies witnessed a shift toward monochromy. Not seldom also a black and white contrast of surfaces thrown by gesture, but also sprayed ones(!). This approach appearing as destructive from the viewpoint of the whole previous work of the artist, however, is a very active approach to the “classical” abstract image. During roughly 15 last years of his creative period this approach was replaced by a sort of “liberated return” to a purely painting-type tackling of the subject, as represented by pictures with characteristic titles, such as Joy (1989), Development in Antithesis (1990), From Darkness to Light (1992), Growth and Void (1992), Leaving (1992) or Cohesive Unit (1995), but also Summer (1989), expressed in wholehearted colour gestures. At the very end of his creative activities the artist managed to return successfully, in a certain freed colour diction, to his gesture-like monochromatic compositions of the 80ies; From the Innermost (2001), From the Top Lights (2002). In parallel to these spontaneous pictures that are conceived freely or by gesture an important place was given to compositions that are impressive due to the transparent rhythmical cohesion of forms – by correcting (or binding) the free dynamical principle of painting by more rationally based drawn outline. As represented e.g. by canvases Over a Long Period of Time (1993), Agreement of Counterpoints (1994), Meditation (1995), but also Life in Picture (1999); this is a sort of kinetic painting geometry based upon organiclinking of both intuitive and rationally structured component parts of the spiritual reality.

Ludvík Ševeček

Křížová cesta / Stations of the Cross
– 14. Ježíš položen do hrobu 1987

Notes

1/ The subject of the 50ies in this country has not yet been sufficiently and objectively investigated on the level of history and art history. This concerns also mechanisms with which the totalitarian regime controlled the life of graphic art of the country as well as the share of graphic artists themselves in putting through the cultural policy of the Communist party and the functioning of regional galleries established at the beginning of the 50ies etc. Conf. Ludvík Ševeček, Zlínská galerie v letech 1953–1989. In: 50 let zlínské galerie, 1953–2003. Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, 2004, p. 27–41.

2/ These were in particular some representatives of Skupina-42 (Group-42) eg J. Kolář, J. Kotík or Skupina Ra J. Istler, B. Lacina, V. Zykmond, but also further important authors who were active in the Czech artistic sphere as early as from the 2nd half of the 30th, such as V. Boštík and K. Černý.

3/ The artistic work of Vladimír Vašíček was handled by many important scientists, curators of exhibitions and art publicists, but also colleagues artists and writers from the end of the 50ies of the last century. The scope of “Vašíček” literature is really respectful (see the appropriate section of this catalogue). The work and its links to the life of the author were subject of many interpretations. His whole heritage including the final period has been already amply characterised and evaluated. Vilém Jůza, Václav Zykmond, Arsén Pohribný, Lubomír Hlaváček, Josef Maliva, Jaroslav Pelikán and Jiří Valoch offered important contributions to the understanding of Vašíček's work. Recently, from the end of the 80ies, in addition to the author of these lines, the works of this painter were also in the focus of Jaroslav Kačer and Bronislava Gabrielová. A very special and consistent attention since 1965 was paid to the personality and work of this author by Josef Maliva, who is also author of the single existing book monography published by Chagall Art Centre in Ostrava (1993) and who has been requested to provide the text for the catalogue of the present exhibition in Brno.

4/ Conf. L. Ševeček, Z historie Zlínských salonů. In: I.Nový zlínský salon, 1996. Exhibition catalogue, Státní galerie ve Zlíně, p. 6–19.

5/ Among others, Vašíček always pointed to the high standard of this study that was, naturally, closely linked with application. “We did not learn just for the sake of studying, we worked and learned by way of projects that were implemented... The most demanding subjects were anatomy in the course of dr. Černošek, history of art in the course of prof. Kotal and aesthetics of architecture presented by F.L.Gahura... the final examinations were passed by three students who were evaluated by 15 (!) professors”. Conf. V. Vašíček, Vzpomínka na Zlín 30. a 40. let. In: Zlínský funkcionalismus. Papers of the symposium in 1991, Státní galerie Zlín, 1992, p.67-69.

6/ The school of art did not educate designers only according to its purpose, but also authors of modern art. A certain role was played by the circumstance that its history was written in times of the “Protectorate” and WW II, which enabled to appoint top teachers for the institute (the Czech universities having been closed down), but on the other hand the war times had ill-fated consequences for the work and the destinies of the professors and students. There was also a group of advocates of the forbidden modern art headed with the tragic personality of a graduate of the institute Václav Chad (1923–1945) who was executed by the Gestapo. Conf. L. Ševeček, Škola umění ve Zlíně , The German Bauhaus in the educational practice of Bata's

Zlín. Prostor Zlín, VI., 1998, No 1, p. 3–6. Ibidem, Václav Chad, jeden z válečných osudů českého moderního umění. Prostor Zlín,III., 1995, No 5, p. 1 and 8.

7/ J. Kroutvor, Internáty Čestmíra Kafky. UPM Praha, 1985.

8/ Vašíček's "participation in what was going on", as I can confirm according to my own experience from the 70ies and 80ies, was not related only to his highly individual and developing painter's work, but also his clearly formulated ideas, comments and valuable information handed over by way of personal encounters as well as his vast correspondence serving to mediate a broad range of cultural and art activities in the region, both nationally and internationally. Conf. L. Ševeček, Pocta Vladimíru Vašíčkovi. Text to the accompanying exhibition of the IV New Salon of Zlín. In: IV.Nový zlínský salon, first review of contemporary Czech and Slovak graphic and plastic art. Exhibition catalogue, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, 2005, p. 25–27.

9/ In a letter of the Regional centre of the Association of Czechoslovak Graphic and Plastic artists in Gottwaldov addressed to Vladimír Vašíček, dated December 6, 1951, the undersigned chairman Karel Hofman and executive Jan Blažek give their rationale why he can not get "... a well paid appointment ..." as they state: "... you do not show the least effort to do away with the outdated formalism and errors in your work and disagree with the program of our graphic art shared by the plurality of honest Czechoslovak artists... ". Letter to V. Vašíček. Prostor Zlín, Number zero, October 1992, p. 4.

10/ The situation having resulted into the establishment of the Brno group is a subject of Vladimír Vašíček's recollection. Conf. Our meeting – Vladimír Vašíček of Bohumír Matal (and himself). In : Takový byl Matal, volume edited by Antonín Přidal, Brno 1998.

Ode to Joy by Painting Artist

Within the history of painting of the second half of the 20th century Vladimír Vašíček emerges as a creative personality of extraordinary type. The artist lived and created in his South Moravian seclusion, remote from cultural centres, without having lost links with topical art problems of the time, without falling into the shallow waters of provincialism. Leaving aside the initial creative period, his art did not develop in chronologically following sequences, but proceeded in parallel over a plurality of paths, dealing with a number of creative problems in synchronous processes.

Dvě přítelkyně / Two Girlfriends 1960
olej na plátně, 81 × 73 cm, vlevo dole: Vašíček 60

Written evidence of the artist's lines of thought and spiritual orientation are doubtlessly comprised both in his broad and dispersed lifelong correspondence and in his personal archives that have not yet been sorted; anyway, his philosophical opinions and attitudes to life have been recorded by colours and brush beyond any doubt. His colours were assertive, reflecting life, love and forgiveness. Scepticism or destruction were alien to him. His colours were transformed into *Course of Life / Běh života* (1), *Life-giving Fire / Živný oheň* (2), *Internal gleam / Vnitřní žár* (3), *Clearness / Jasnost* (4), *Enchantment / Opojení* (5). The artist who applied them to canvas was full of temperament, with amazing painting activity. He introduced luminance into the human soul and modestly bowed down before the work of Nature.

By the end of his Prague academic studies the work of Vladimír Vašíček was characterised by a series of glue distemper non-figurative paintings, offering evidence of the author's interest in the genuinely poetic line of our pre-war painting (6). After his return home the artist focused upon the living reality of his village life. In spite of the political dictate of the times he viewed this country through the prism of artistic approach that was rooted in fauvistic, orphistic and older post-impressionist inspiration. Both the landscapes and the figurative paintings were illuminated by areas of clear colours, dynamised by strong expressivity. His motives were stylised into lapidary forms (7). His way from concrete phenomena to the intrinsic substance of things was characterised also by a short sequence wherein, motivated by approach to cubistic aesthetics, he was seeking new opportunities for surface reduction of the picture scenery and for putting through a dynamic painting element (8). During the second half of the fifties Vašíček's works were most often supported by the composition backbone of a kinetic linear texture and a coloristic harmonisation of the canvas that was alternately distributed in a poetically soft, so to say minor scale of colours (9), or in a striking, major scale colour schemes of accords (10). In his effort to convey and to visualise the ideal quintessence of the subjects the painter liberated his work from excess detail. In reducing the shapes of the motives, he concentrated upon the most substantial features of reality. His idea consisted in graphic communication of processes and phenomena that are hidden to our eye; the non-traditional still-lives with sections of field vegetation were intended as expressions of the painter's statement relating to the course of the internal metabolism within the organism, of photosynthesis and the life process of growth and maturing (11). By the end of the fifties his feminine figures became allegories of motherhood, of village life, of the seasons of the year, of harvest time (12). His landscapes contain the concentrated artistic impressions of the painter produced by his native country and permeated by times

immemorial, history, human community and farming, in a richly endowed region with superb gifts of Sun and the skies (13). Quite a number of times the motif of Sun appears as the leading principle of an image (14). The artist understands it as the internal source of life energy, as a message of higher Existence.

The dynamic elements of Vašík's pictures, his form-related constellation of rotational character had to reflect the variability of things and the controversies of human nature. On the other hand, for the fixed constancy, determined by higher Principle, the artist found parallels in a classically fixed composition and in the structuring of his work with a perfectly balanced harmonisation of colours. Pictures have been also symptomatic of general regularity of the cosmic existence. The train of thought to which the painter arrived by the end of the fifties did not comply with any concrete shape of a picture scenery. That is why they became the main impulses for his new orientation, for the transition of his work into a non-figurative level. The latter was able to interpret the spiritual attitudes and the emotional conditions of the author in a direct way. The external inspiration for his key conversion, or the author's artistic rebirth, was his confrontation with the international development of art. Signals to free the spirit were heard also locally. By the end of 1958 Vašíček was able to see nonfigurative canvases, such as the Botanical Table in the atelier of his friend Jan Kotík. In 1959 he learned some abstract pictures in the collection of Russian musea and got acquainted with artists O. Celkov, B. I. Gurvich, E. Neizvestnyi and other representatives of unofficial Russian painting. In 1960 his first nonfigurative canvas *Zrcadlení* (Mirroring) was born in Matal's atelier.

Almost all creative alternatives of non-figurative art developed by Vladimír Vašíček are dated between 1960 to 1962. His dominant expression levels were influenced by stimuli of structural informalism. They are clearly visible in the first non-figurative work of the artist called *Dynamic environment* (*Dynamické prostředí*) (15) where the dominant element, a stripe of compact colours, was highlighted by using a belt of glass inserted into the moist painting. In other instances he applied freely flowing colours (16), or he made use of the method of burning colour pastes that were bearing smoke spurs of destruction (17). He furrowed the surfaces of his canvases by relief textures created by traces of his brush and spatula in colour mass (18). The relief texture of the picture surface becomes the basic expression means of Vašík's paintings in the course of the 70ties after the colouristic side of the image had been pushed to the background, down to an almost monochrome tuning of the work, using mainly yellow and blue colours, or even only white (19). A similar conception of the image reappeared, but rather scarcely, also in the course of the 80ties (20).

The attention of Czech painters paid to rough mass, to everyday reality, and the texture of the picture mass was interpreted as the result of existential scepticism and the feeling that there was no way out during the times of oppression by the Communist totalitarian regime. No feelings of such type are combined with Vašíček's work. The artist re-valued the non-traditional methods of expression of the sense of aesthetisation of artwork and its enrichment by new sensual experience. He was not overcome by scepticism or feelings of nothingness, deriving strength from his faith in the victory of freedom, truth, and right. His paintings did not give up the optimistic view of the world, the feeling of delight and sensual elation. They were the painter's ode to joy. Elements of the French tachism are repeatedly seen to permeate into his painting structure, in particular in the mosaic like depositing of colour stains (21).

Do krajnosti / To the Ultimate 1992

olej plátně, 116 × 100 cm

vlevo dole: Vašíček 92

The turning point of the beginning of the 60ies gave source also to a very different level of Vašíček's non-figurative work ensuing from the principles of geometric abstraction. This reappears in his work now and then down to the beginning of the 21st century. The geometric trends characterised some of his figurative paintings, but their genuine form can be seen in 1961, in *Black Wedges* (22). The author reduced this work to a white square in a blue field cut by two black wedge elements and an elongated light blue triangle passing across the whole width of the picture. Whereas this painting approaches the elementary character of the Russian suprematism, Vašíček rendered his homage to the opposing movement of neoplasticism (23) only a year later. In the spirit of the geometric handling of the image the artist found new alternatives of expression. One day he composed quadrangular colour surfaces into a diagonally conceived system (24), some other time he used a system of curved lines reminding us of a ribbon disquietingly turning in space (25); he also tried a dynamical tackling of colour surfaces as sections of circles cutting one another as well as elliptic units (26), or he introduced the function of rotary motion by way of a whole system of sickle shaped colour surfaces (27). Along with paintings that emerged as solitary works in the course of years also whole cycles of pictures manifesting a geometrical order in a partial layer of expression appeared among his works. In the cycle that could be called *Vertical Warps* (28) Vašíček articulated his works with vertical stripes in vivid colours without any submission to the dry rational understanding of the picture as known from the works of Franco Stella. The tension within these paintings gushed forth from parallel application of fully antithetic gestic elements. Thus the sense for order clashed against spontaneity of art expression in these pictures (29).

Similarly, in a short period of mid-80ies, a picture series originated wherein an important role was played by an elementary geometric feature of the image that was freed from the former rapacious colorism (30). During that period the painter was inspired by the ideas of minimal art. The severe geometric element on the canvas appeared to be a fragment of a broader reality beyond the image. Also in this period the painter enlivened the work by cultured colour tonality and a few spontaneously traced lines – fresh counterpoints to the geometric order.

During the key period also the first reflection of gestic painting can be found in Vašíček's work. Apparently stochastic distributed colour blots and free strokes of brush formed in the spirit of gestic calligraphy (31 and 32) made themselves at home on the canvasses. The colour in the canvasses was eruptively handled to the extent as to remind us of the dripping technique and the impression from the painting approached that of action painting (33). The gestic principle of the painter reached its zenith by the end of the 80ies that gave rise to works of extraordinary purity

of expression (34). The foundations of their repertory of forms were, as a rule, a few spontaneously guided strokes of a broad brush, accompanied with stains and splashes of colours, plus a drawn network of lines. The coloured elements are usually distributed on a white sensitively handled background. The gestural elements did not disappear from Vašíček's works painted at the onset of the new millennium (35). In the course of the years also further alternatives of expression emerged on the paintings of the South Moravian author. Eg from the 70ies his canvasses were enriched by structured forms of organic character: Aggregates of glowing coloured stains, amorphous configurations enclosed by dark contours (36) sometimes spread over a neutral white surface (37). Since 1992 also works of window-pane character were born. The group of those canvasses was again highlighted by a perfectly harmonised mosaic composition of vivid colour blots with dark contour lines in a white environment combined with isles of free flowing thin colours at the margins, usually in greyish tones (38).

Vzájemné působení / Mutual Influence 1974
olej na plátně, 116 × 81 cm, vlevo dole: Vašíček 74

Many Vašíček's painting tendencies permeated one another and were molten into fully independent artistic creations. New conceptual categories should be found to define them in sum. The denomination of Poetic abstraction can be used to grasp them verbally. A melodious and rhythmical underlying text can be clearly perceived in them.

Ever since 1961 the artist created genuine poetic tunes, in the spirit of playful imagination of Miró. A group of nonfigurative, lyrical and tender pictures centres around the canvas Features (39), composed upon a background that was sprayed in fine rosy colour transitions. In yet another alternative the poetic component dominated in works from the end of the 70ies (40) and the 80ies having given rise to paintings that use again the spraying technique (41). The artist sprayed the substrate with pastel colour tones, while covering some places with geometrically shaped templates and finalised the paintings with impulsive strokes of the brush accompanied with freely spread stains.

The poetic stirring of artwork became typical for the late works of Vašíček. It was combined with the increasing contents of the painting. The spiritual orientation was manifested in particular in the canvasses reflecting the religiosity of the author (42). His late works remained aside of general coordinates of art opinions and streams of the time. Aesthetic visions of uncertain contours appeared that were endowed with imagination beyond the boundaries of sensual perception. The pictures were rich in whites as quintessence of spiritual light and they sprung out of the purely subjective will of the author (43). Vašíček's canvasses had much in common with the final works of Josef Šíma. Also Šíma's paintings tended to the renewal of the unity of Man and Universe. Their subject became also light as the intangible force creating the actual existence of objects; light coming through darkness as hope beyond the sensual regions of transcendency. The white of Vašíček's works played a similar role. It evoked the idea of infinity, human freedom, moral integrity, living hopes, spiritual life and the unbound fluidum of thought. Vašíček derived his artistic perception of the world from his own view of being. He understood existence as a bipolar phenomenon combining the controversial dynamics of the chaos of human life with the unchanging constants, order, and the harmony of existence given by the Creator. By way of his paintings he wanted to inspire the vibration of the subconscious strings of perceiving of the world by the spectator, resonating with his own spiritual imagination. In this sense Vašíček's work is a challenge to our innermost contemplation.

Josef Maliva
Olomouc, May 2, 2005

Notes

In absence of other indications the works are oil on canvas. Acronyms: s. m. = private property, MGB = Moravian Gallery in Brno, GO = Gallery of Art Ostrava, GZ = Gallery of Art in Zlín, MO = Museum of Art in Olomouc, GH = Gallery of Art in Hodonín, MUH = Slovak Museum in Uherské Hradiště.

1. Course of Life, 1991, 125 × 80 cm, s. m.
2. Life-giving Fire, 1990, 115 × 90 cm, s. m.
3. Internal Gleam, 1989, 146 × 116 cm s. m.
4. Clearness, 1986, 116 × 69 cm, s. m.
5. Enchantment, 1987, 130 × 97 cm, s. m.
6. Abstract study, glue distemper, paper, 1949, 60 × 56 cm, s. m.
7. Example: Svatoborská Valley (blue), 1950, 92 × 81 cm, MUH, Sitting Girl with Book, 1952, 67 × 55 cm, s. m., Landscape with Heaps of Hay, 1952, 65 × 75, s. m.
8. Girl on Bike, 1954, 79 × 85 cm, MO.
9. Example: Light Summer Landscape, 1956, 100 × 81 cm, s. m., Women in the Market, 1956, 100 × 81 cm, MUH, Girl with Basket of Grapes, 1957, 92 × 73 cm and others.
10. Example: Wavy Landscape, 1958, 100 × 81 cm, s. m., Autumn, 1960, 101 × 81 cm, GH.
11. Maize, 1957, 130 × 81 cm, s. m., Maize, 1958, 100 × 73 cm, s.m.,
Corn Vegetation, 1960, 81 × 55 cm, s. m. atd.
12. Autumn, 1957, 116 × 89 cm, s. m., Women with Maize, 1960 146 × 132 cm,
Autumn, 1960, 131 × 97 cm, GZ. etc. Harvest Time, 1962, 130 × 81 cm, GO, etc..
13. Fertile Land, 1958, 73 × 92 cm, s. m., Landscape with Sun, 1958, 81 × 100 cm, s. m. and others.
14. Image of Sun, 1958, 55 × 46 cm, s. m., Spring Sun, 1962, 92 × 73 cm, s. m.
15. Dynamic Environment, 1960, 65 × 46 cm, s. m.
16. End December, 1963, 78 × 68 cm, s. m.
17. Image of Shades, 1963, 98 × 75 cm, s. m.
18. Example: Blue Nude, 1962, 130 × 81 cm, GH, Autumn Vegetation, 1962, 73 × 60 cm, s. m.,
Patina of the Past, 1963, 116 × 73 cm, s. m., Dissipation, 1964, 130 × 92 cm, GO,
Awakening, 1966, 145 × 115 cm, MO, Intense Excitement, 1967, 130 × 116 cm, s. m. etc.

19. Example: Development, Yellow Accord, 1964, 81 × 55 cm, s. m.,
Way to Town A, 1965, 125 × 85 cm, GH, and others
20. From the Interior, 1987, 50 × 45 cm, s. m.
21. Green Umbrella, 1960, 92 × 73 cm, s. m., February Sun, 1961 65 × 54 cm, s. m.,
Melody in Blue, 1967, 100 × 70 cm, s. m. and others.
22. Black Wedges, 1961, 55 × 53 cm, s. m.
23. Escape, 1962, 146 × 114 cm, GO.
24. Concentric Areas, 1969, 100 × 98 cm, s. m.
25. Across the Border, 1974, 130 × 97 cm, s. m.
26. Double Way, 1968, 99 × 81 cm, s. m.
27. Contents of Void, 100 × 100 cm, s. m.
28. Stripes and Spirals, 1981, 116 × 81 cm, Vertical Warp IV, 1981, 130 × 75 cm, s. m. ,
Straight and Across 1981, 100 × 75 cm etc.
29. Example: Possible Events, 1982, 89 × 1116 cm, s. m.
30. Example: Deviation from Straight Line, 1985, 75 × 65 cm, s. m.,
Change of Status II. 1987, 60 × 50 cm, s. m. and others
31. Brown Picture, 1961, 100 × 81 cm, s. m.
32. Blue Image. 1961. 92 × 73 cm, s. m.
33. Impulses, 1961, 116 × 73 cm, MGB.
34. Example: New Impressions, 1989, 116 × 91 cm, s. m., Summer, 1969, 100 × 80 cm, GZ,
Joy, 1989, 116 × 91 cm, s. m. and others.
35. Example: Striving Upwards, 2000, 115 × 75 cm, s. m., Internal, External, 2000,
130 × 95 cm, s. m., Single Will, 2001, 130 × 85 cm, s.m.
36. Tender Times, 1978, 73 × 103 cm, GH, Effort of Time, 50 × 60 cm, s. m.,
37. Paths, 1979, 50 × 45 cm, s. m. and others..
38. Life is Split, 1992, s. m., Over a Long Period of Time, 1993, 100 × 100 cm, s. m.,
Once Again, 1993, 114 × 90 cm, s. m. and others.
39. Formations, 1961, 92 × 72 cm, s. m.
40. Example: Homage to Painter Vaculka, 1977, 65 × 55 cm, s. m., Decisive Impulse, 1979,
100 × 100 cm, s. m., Morning Contemplation, 1979, 130 × 97 cm, s. m. and others.
41. New Stimuli, 1988, 145 × 115 cm, GO, Activities in Space, 1988, 146 × 116 cm, s. m.
and others.

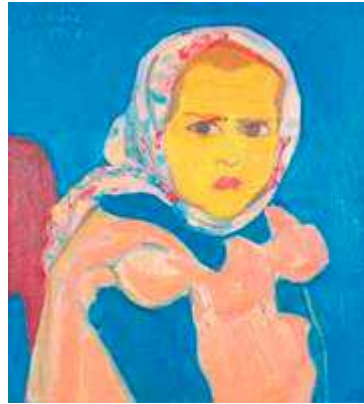
42. Examples: I am the Light of the World, 1973, 130 × 97 cm, s. m., Noticed Light, 1996, 110 × 80 cm, s. m., Vojtěch's Way, 1996, 130 × 80 cm, s. m., Arriving to Light, 2000, 115 × 88 cm, s. m., etc.

43. Desire after Future, 1998, 115 × 85 cm, s. m., Contents of Everything, 1999, 115 × 84 cm, s. m., Permanent Origination, 2000, 110 × 80 cm, s. m., Parable, 2000, 130 × 95 cm, s. m., Nature, Mercy, 2000, 115 × 85 cm, s. m., etc.

Obrazová část / Image part

V tištěné publikaci a na www.galeriebrno.cz jsou reprodukce celostránkové včetně popisu

Next paintings have a size of page and their specifications in printed publication and on www.galeriebrno.cz

Léta čtyřicátá a padesátá /Forties and Fifties

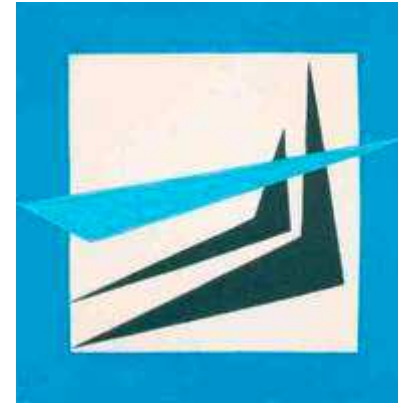

Léta padesátá /Fifties

Léta šedesátá / Sixties

Léta šedesátá / Sixties

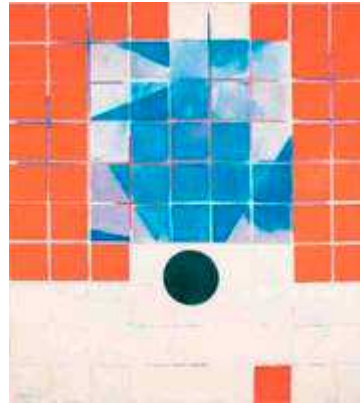
Léta šedesátá / Sixties

Léta šedesátá / Sixties

Léta sedmdesátá / Seventies

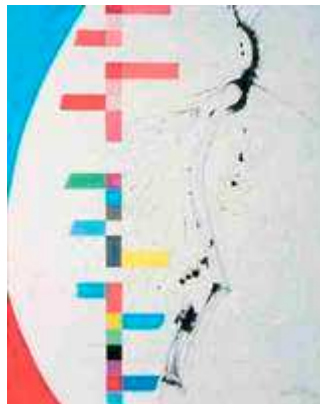

Léta sedmdesátá / Seventies

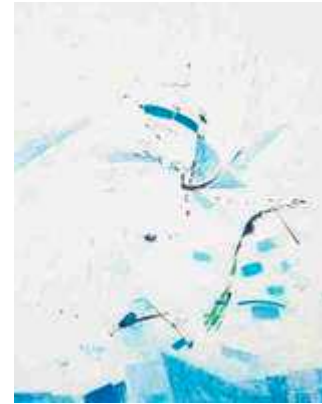
Léta osmdesátá / Eighties

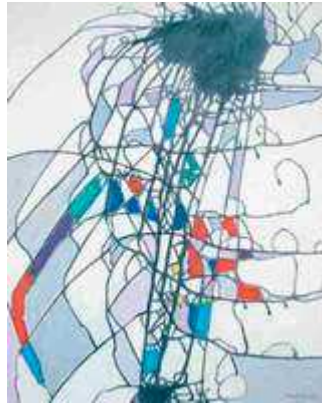
Léta osmdesátá / Eighties

Léta devadesátá / Nineties

Léta devadesátá / Nineties

Nové tisíciletí, léta poslední / New millennium, last years

Bez názvu (Poslední – již nepodepsaný)
Untitled (The last one – no signature) 2003 (28.8.)
olej na plátně, 70 × 70 cm, nesignováno

Vladimír Vašíček

narozen / birth: 29. 9. 1919, Mistřín u Kyjova

zemřel / dead: 29. 8. 2003, Svatobořice

člen / member: SVU Aleš v Brně, TT KLUB Brno, SCA (2001–2003)

Studia / Studies

1949 absolutorium AVU Praha

1945–1948 AVU Praha, prof. V. Nechleba, J. Želibský

1940–1944 Škola umění Zlín

1934–1937 vyučen dekoračním malířem / decorative painter

Samostatné výstavy / Individual exhibitions

2005 Alšova jihočeská galerie Hluboká, České Budějovice

Galerie Brno, Brno

Výstavní síň Alternativa, v rámci 4. nového zlínského salonu, Krajská galerie výtvarného umění, Zlín (with Štěpán Ivan)

Městské Vrbasovo muzeum, zámek, Ždánice

2004

zámek Lednice

Základní škola Svatobořice–Mistřín

Zámecká galerie Chagall, Karviná

Galerie Doma, Kyjov

2002

Galerie GAVED, poslední výstava za života, Brno
Galerie města Blanska, Blansko

1999 Oblastní galerie Vysočiny, Jihlava

Galerie výtvarného umění, Hodonín

1998 Městské Vrbasovo muzeum, zámek, Ždánice

1996 Moravská galerie, Pražákův palác, Brno

1995 KGVUZ, Dům umění, Zlín

1994 Galerie Portál, knihkupectví, Uherské Hradiště

Galerie výtvarného umění, Hodonín

1993 Dům kultury, Třinec

Dům umění, Ostrava

Výtvarné centrum Chagall, Ostrava

1992 Galerie Typos, Brno

Česká národní rada, výstavní hala, Praha

1990 Galerie Na Chodbě, Základní škola, Mutěnice

1989 Zámek, Strážnice

Záhorská galéria, Senica

1988 Galerie výtvarného umění, Hodonín

Galerie Václava Špály, Praha

Kulturní dům, Lukov u Zlína

Základní škola v Bažantnici, Hodonín

1987 Základní škola, Žarošice

Výběr z díla ak. mal. Vl. Vašíčka spolu a akad.
sochařem a keramikem J. Uprkou, Kulturní dům,
Žarošice

1986 SGZ, Dům umění, Gottwaldov

Dům pánů z Kunštátu, Brno

Dům kultury ROH, Kyjov

- 1984 Dům kultury, Břeclav
Dům umění, Hodonín
- 1983 Základní škola v Bažantnici, Hodonín
- 1982 Klubovna Nemocnice, Kyjov
Základní škola, Mistrín
Výstava u příležitosti sjezdu bývalých vězňů inter-
načních táborů, Svatobořice
- 1979 GVU, Hodonín
- 1974 Výzkumný ústav hutnictví a kovů, Dobrá u Ostravy
- 1972 Zámek, Strážnice
- 1971 Černobílá galerie SZK, Uherský Brod
- 1970 Nemocnice, Kyjov
Galerie Arco, Biel/Bienne, Švýcarsko
- 1969 SGZ, Dům umění, Gottwaldov
Dům pánů z Kunštátu, Brno
- 1968 Vysoká škola ekonomická, St. Gallen, Švýcarsko
Galerie Teatru Wybrzeże Targ Weglowy, Gdaňsk, Poland
Městský dům kultury, Varšava, Poland
- 1967 Nemocnice, kinosál, Kyjov
- 1966 Dům umění Letohrádek, Ostrov nad Ohří
- 1965 Galerie Fronta, Praha
Výstavní pavilón SSVU, Bratislava
Slovácké muzeum, Uherské Hradiště
Galerie výtvarného umění, Hodonín
Radnice – závodní klub ROH, Kyjov
- 1964 Dům umění, Ostrava (s Vaculkou Vladislavem)
Galerie výtvarného umění, Uherské Hradiště, (s
Vaculkou Vladislavem)
- 1963 Divadlo Na Zábradlí, Praha

- 1962 Závodní klub Sklář, Vsetín
Okresní vlastivědné muzeum, Trutnov
Klub Mánes, Praha
- 1961 Klub Ant. Trýba, Brno
Slovácké divadlo, Uherské Hradiště
Nemocnice, Kyjov
- 1960 Divadlo Petra Bezruče, Ostrava
Dům umění, Hodonín
- 1959 Kabinet umění – Kniha, Brno
Slovácké muzeum, Uherské Hradiště
- 1958 Galerie Čs. spisovatel, Praha
- 1957 Malá galerie, Brno
- 1955 Výzkumný ústav architektury, Brno
- 1952 Sokolovna, Svatobořice
- 1951 Státní banka československá, Brno
Nemocnice, Kyjov
- 1950 Elektrosvit, Svatobořice
Šardice
- 1949 sál Záložny, Kyjov

Skupinové výstavy / Collective exhibitions

- 2005 Folklorismy v českém výtvarném umění XX. století,
Muzeum J. A. Komenského, Uherský Brod
Folklorismy v českém výtvarném umění XX. století,
Galerie výtvarného umění, Hodonín

- 2004 Folklorismy v českém výtvarném umění XX. století,
Galerie výtvarného umění, Cheb
Folklorismy v českém výtvarném umění XX. století,
České muzeum výtvarných umění, Praha
Hommage a Leoš Janáček, Dům pánů z Kunštátu, Brno
- 2002 III. Nový zlínský salon, Dům umění, Zámek, Zlín
Pocta Svatoplukovi Slovančákovi, Krajská galerie výt-
varného umění, Zlín
- 2000 Salon 2000, Průmyslový palác, Praha
Umění zrychleného času, Státní galerie výtvarného
umění, Cheb
Salon českých, moravských a slezských výtvarníků, výs-
taviště "Zahrada Čech", Litoměřice
Galerie Ikaros, Strážnice
Alfa 2000 Omega, Národní dům, Praha
Ozvěny kubismu v českém umění 1920–2000,
Dresdner Bank, Brno
Ozvěny kubismu v českém umění 1920–2000, Dům U
Černé matky Boží, Praha
- 1999 Umění zrychleného času, České muzeum výtvarných
umění, Praha
Výstava malířů a sochařů Kyjovska u příležitosti
Slováckého roku, Galerie Doma – manželé Ježovi,
II. Nový zlínský salon, Dům umění, Zlín
- 1997 Mezi tradicí a experimentem, Muzeum umění, Olomouc
Záznamy, Dojmy, Sny, Galerie Z Ruky, Křížovnice
u Doubravníka
Výstava 25 absolventů školy umění ve Zlíně a pokračo-
vatelky SUPŠ v Uh. Hradišti, Slovácké muzeum,

Uherské Hradiště

Výstava k mileniu sv. Vojtěcha, Krypta dómu
sv. Václava, Olomouc

- 1996 I. Nový zlínský salon, Dům umění, Zlín
- 1995 Abstraktní malířství – obrazy a kresby 14 autorů,
Galerie MAG, Jablonec nad Nisou
- 1993 Tvary tónů, výstava členů T.T. klubu, Mánes, Praha
- 1992 Tvary tónů, výstava členů T.T. klubu, Galerie Josefa
Matičky, Litomyšl
- 1991 Mezi křikem a meditací, Dům umění města Brna, Brno
České umění 2. poloviny 20. století, Dům umění,
Ostrava
Znak a svědectví, Muzeum hl.m. Prahy, Praha
Sdružení Q, Kulturní středisko města Blanska,
Blansko
Maliarská škola národného umelca profesora Jána
Želibského, Galerie výtvarného umění, Hodonín
Maliarská škola národného umelca profesora Jána
Želibského, Mestská galéria, Bratislava
Maliarská škola národného umelca profesora Jána
Želibského, Galéria výtvarného umenia, Liptovský
Mikuláš
Maliarská škola národného umelca profesora Jána
Želibského, Záhorská galéria, Senica
- 1990 Sdružení Q (a hosté), Muzeum Prostějovska, Prostějov
- 1987 Přírůstky sbírek 1976–86, Oblastní galerie výtvarného
umění v Gottwaldově, Foyer divadla pracujících, Zlín
Přírůstky Galerie výtvarného umění, Hodonín
- 1985 Výtvarní umělci okresu Hodonín ke 40. výročí os-
vobození, Galerie výtvarného umění, Hodonín

- Výtvarní umělci Jihomoravského kraje, Výstava ke
40. výročí osvobození, Dům umění, Brno
- 1983 Výstava umělců Kyjovska, Radnice, Kyjov
IV. výstava prací profesorů a žáků školy umění ve Zlíně,
Oblastní galerie výtvarného umění, Zlín
- 1981 Vánoční výstava ČFVU, Dům šlechtičen, Brno
- 1980 Slovácko v současném výtvarném umění,
Ústav lidového umění, Strážnice
- 1979 Výtvarníci Kyjovska, základní škola, Kyjov
- 1978 Přírůstky českého malířství 20. století, Moravská
galerie, Brno
- 1975 Výtvarníci Kyjovska, Střední zdravotní škola, Kyjov
Výstava k 30. výročí osvobození, Galerie výtvarného
umění, Hodonín
Výstava starého umění po současnost, Krypta Dómu
sv. Václava, Olomouc
- 1972 Premi international de dibuix Joan Miró, Col'legi
d'arquitectes, Barcelona, Španělsko
Tapiserie, art-protis, Dům umění Zlín
- 1971 Art protis, Oblastní galerie, Liberec
Contemporary Czechoslovak Art, Kuwajt
Umění Moravy, Východoslovenská galéria, Košice
- 1970 Umění Moravy, Okresné múzeum, Topolčany,
Slovensko
Umění Moravy, Galéria P. M. Bohúňa, Liptovský
Mikuláš
Czechoslovak graphic 1960–1970, Museum of modern
Art, Oxford, Anglie
Premi international de dibuix Joan Miró, Col'legi

- d'arquitectes, Barcelona, Španělsko
Československá tapiserie, Wuppertal, Německo
Československá tapiserie, Boras, Švédsko
77 grafici, Festival dell'Arte Cecoslovacca, Galeria
del palazzo dei principi, Padova, Itálie
Brněnská bilance, Dům umění, Brno
Brněnská bilance, Dům umění, Zlín
Československo tapiserie Art Protis, Čs. kulturní
středisko, Alexandrie, Káhira, Egypt
- 1969 Členská výstava SČSVU, Dům umění, Brno
Exposition d'Art Modern Tchecoslovaque, Bejrút,
Libanon
Putovní výstava progresivní grafiky a kresby, Corregio,
Řím, Milán, Florencie, Turin, Itálie
Obraz '69, Celostátní výstava současné malířské
tvorby, Moravská galerie, Brno
Setkání, Slovácké muzeum, Uherské Hradiště
I. Biennale internazionale di Pittura contemporanea
"Danza e Balletto", Pistoia, Itálie
Blok brněnských tvůrčích skupin, Dům umění města
Brna, Brno
50 let československého malířství, Galerie výtvarného
umění, Ostrava
- 1968 České malířství XX. století, Dům umění, Ostrava
300 malířů, sochařů, grafiků 5 generací k 50 letům
republiky, Praha
50 let československého malířství 1918–1968,
Praha
50 let československého malířství, Moravská galerie,
Brno

- 50 let československého malířství, Národní galerie,
Praha
- 50 let československého malířství, Slovenská národná
galéria, Bratislava
- Izložba likovnih umjetnika Brna, Moderna galeria jazzu,
Záhřeb, Jugoslávie
- Výtvarníci Hodonínska, Okresní muzeum, Dům umění,
Hodonín
- Přírůstky českého moderního umění obrazárny
Moravské galerie v Brně 1936–67, Brno
- 1967 Brněnský salón, Dům umění města Brna, Brno
- Obraz 67, Moravská galerie, Brno
- Setkání 67, Dům umění, Hodonín
- Výstava členů SČVU v Brně, Dům umění, Znojmo
- Výstava výtvarníků Jihomoravského kraje, Výstavní síň
SSVU, Bratislava
- Výstava členů SČVU v Brně,
Dům umění, Brno
- Brněnská bilance, Galerie umění, Karlovy Vary
- 1966 Brněnská bilance, Mánes, Praha
- Československé umění, Alžír
- Československé umění, Káhira, Alexandrie, Egypt
- Československé umění, Tunis
- 1965 České moderní malířství a sochařství, Zámek,
Gottwaldov
- Setkání 65', Dům umění, Hodonín
- 1964 Členská výstava výtvarných umělců Jihomoravského
kraje SČSVU – krajská organizace v Brně, Dům
umění, Brno
- Moravská grafika, Dům umění, Brno
- Malíři a sochaři brněnské pobočky SČSVU,
Městská galerie, Polička

- Grafika, Współczesna Brno Zwazek polskich artystów
plastyków, Dom sztuki, Krakov, Poland
- 1963 VII. Bienal de São Paulo, Brazil
Členská výstava SČSVU – pobočka v Brně, Dům umění,
Hodonín
1962 Členská výstava SČSVU – pobočka v Brně, Dům umění,
Brno
- 1961 Výstava pobočky SČSVU v Brně, Vlastivědné muzeum,
Mikulov
Výtvarní umělci Jihomoravského kraje, Dům umění, Zlín
KVÚ v Gottwaldově, Dům umění, Hodonín
členská výstava výtvarných umělců jihomoravského
kraje, SČSVU – krajská organizace v Brně, Dům
umění, Brno
- 1959 Skupina moravských výtvarníků, výstavní místnost
SSVU, Bratislava
- 1958 Druhá výroční výstava výtvarných umělců, Dům umělců,
Brno
Umění mladých výtvarníků Československa, Dům umění
města Brna, Brno
Výstava kreseb – Kubíček, Matal, Vaculka, Vašíček,
Kabinet umění n. p. Kniha, Brno
- 1957 Výstava moravských výtvarníků, malířů, sochařů,
grafiků, Dům umění, Zlín
Kubíček, Matal, Vaculka, Vašíček, Galerie mladých,
Praha
Výstava výtvarníků brněnské pobočky SČSVU, Dům
umění, Brno
- 1956 Výstava výtvarných umělců Brněnského kraje, Rajhrad
Výstava výtvarných umělců Brněnského kraje – šestá
členská výstava, Dům umění, Brno

- 1955 Výtvarní umělci k 10. výročí osvobození – pátá členská výstava – krajské středisko ÚSČSVU, Dům umění, Zouhar, Masařík, Vašíček, zámek, Ždánice Brno
- 1954 Vánoční výstava krajského střediska SČSVU v Brně, Dům umění, Brno
- 1953 Čtvrtá členská výstava - krajské středisko ÚSČSVU, Dům umění, Brno
Výstava akvarelů, prodejna nábytku, Kyjov
- 1952 Třetí členská výstava – krajské středisko ÚSČSVU v Brně, Dům umění, Brno
- 1951 Výstava střediska SČSVU v Gottwaldově, Zlín
- 1950 Krajská výstava u příležitosti zemědělskopřemyslové výstavy Vsetínska, Vsetín
Výroční krajská výstava, Dům umění, Zlín
Výstava střediska SČSVU v Gottwaldově, Záložna, osvětová rada, Kyjov
Výstava střediska SČSVU v Gottwaldově, Koryčany
Výstava střediska SČSVU v Gottwaldově, Ždánice
- 1949 Vánoční výstava SVU Aleš, U Barvičů, Brno
I. výstava krajského střediska SČSVU Zlín, Dům umění, Zlín
Členská výstava SVU Aleš, Dům umění, Olomouc
Členská výstava SVU Aleš, Národní dům, Prostějov
Členská výstava SVU Aleš, Moravská Třebová
Výtvarná tvář Brna – členská výstava SVU Aleš v Brně, Dům umění, Brno
- 1947 Výstava obrazů, kreseb a plastik posluchačů AVU v Praze (rodáků ze Slovácka), Záložna, Kyjov
- 1945 II. výstava mladých – Skupina absolventů Školy umění ve Zlíně, Dům umění, Zlín

Literatura/Literature

- 2005 Ševeček Ludvík: Vladimír Vašíček
a Maliva Josef: Malířská óda na radost
(texty této publikace)
Ševeček Ludvík: Pocta Vladimíru Vašíčkovi,
text k doprovodné výstavě na IV. Novém zlínském salonu,
katalog výstavy 2005, str. 25-27, KGVU Zlín
- 2004 Rywиковá Bohdana: Vladimír Vašíček, Ateliér, č. 13, s. 4
Maliva Josef: Rozdílnými cestami moderního malířství,
úvodní slovo na výstavě v ZG Chagall v Karviné
a jako dodatek k monografii z roku 1993
Vašíček Vladimír, ml.: Před prvními posmrtnými výs-
tavami, ... pro různé příležitosti, duben 2004
(na www.sweb.cz/art.vasicek.contact)
- 2003 Maliva Josef: O výraz vyššího řádu, Prostor Zlín,
č. 4/2003, s. 12
Dunděra Jiří: Odešel umělec, který byl nazýván
osamělým běžcem, Slovácko a Kyjovské noviny,
10/2003
Ševeček Ludvík: Odešel Vladimír Vašíček, Prostor Zlín,
č. 4/2003, s.10
Selucký Oldřich: Ta bílá všude kolem ...,
Katolický týdeník – Perspektivy, 10/2003
Dunděra Jiří: Takový byl Vladimír Vašíček, Ždánický
zpravodaj, 9/2003
Dunděra Jiří: Zemřel akademický malíř Vladimír
Vašíček, Slovácko 2.9., Rovnost 3.9. a Mf Dnes –
Praha, 3.9.

2002 Kdo je kdo – osobnosti české současnosti, Agentura
Kdo je Kdo, Praha, s. 714–715

2000 Macháček Jiří: Galerie představuje Via Dolorosa, Mladá
fronta DNES

1999 Josef Maliva: Výstava k životnímu jubileu, Ateliér, č. 14/15

1996 Výtvarní umělci okresu Hodonín, Antonín Salajka;
Pedagogické středisko Hodonín

Kačer J.: Čistý život obrazů Vladimíra Vašíčka, 52.
Bulletin Moravské galerie Brno, Brno

Kačer J.: Vladimír Vašíček – Obrazy 1942–1996,
Moravské galerie, Brno

1995 Jma (= Maliva J.): Vašíček, Vladimír,
v: Nová encyklopedie českého výtvarného umění,
Academia Praha 1995, s. 869

Ševeček L.: K zlínské výstavě obrazů Vladimíra
Vašíčka, Prostor Zlín, III, č. 7–8, s.1,5

Ševeček L.: Vladimír Vašíček – obrazy, katalog, Státní
galerie, Dům umění, Zlín

Nováková K.: Abstraktní malířství – obrazy a kresby 14
autorů, katalog, Galerie MAG, Jablonec nad Nisou

1994 Hastík J.: Černobílý Vladimír Vašíček, Prostor Zlín, II,
č. 9, s. 3

Maliva J.: Barevná symfonie v prostorách hodonínské
galerie, Prostor Zlín, II, č. 5, s. 3

–AVS–: Obrazy Vladimíra Vašíčka, Moravský jih, říjen
1994, s. 3

–AVS–: Vladimír Vašíček – klasik moderního výtvarného
umění, Slovácko, 13. září 1944, s. 4

Obropta F.: Umělec pravdy a svědomí, Svobodné slovo,
6. 1. 1994, s. 5

Kdo je kdo v České republice 94/95, Nová encyklopedie, Modrý jezdec, spol.s.r.o., Praha 1994, s. 619

Fantura J.: Vladimír Vašíček – výběr z díla, katalog, GVU Hodonín

1993 Maliva J.: Vladimír Vašíček, Výtvarné centrum Chagall – galerie soudobých autorů, s.78, Ostrava (monografie)

Ševeček L.: Dílo Vladimíra Vašíčka v Ostravě, Prostor Zlín, I,

Weber M.: Syntetik moderny, Ateliér, č. 10, s. 4–5

Jůza V.: Vladimír Vašíček – obrazy 1949–1992, katalog, GVU, Ostrava

1992 České malířství XX. století, část druhá; GVU v Ostravě

Gabrielová B.: Vladimír Vašíček, Lidová demokracie, 25. 8. 1992, s. 5

Horáček R.: Tvary tónů, katalog, Galerie Josefa Matičky, Litomyšl

1991 Pohribný A.: Vašíčkovy proměny a návraty, Proměny, čtvrtletník Čsl. společnosti pro vědy a umění, XVIII, č. 2, s. 100–114, Flushing, USA

Binder I., Rechlík K., Znak a svědectví, křesťanské výtvarné umění 1970–1990 v Čechách a na Moravě, katalog, Muzeum hl. Města Prahy a Galerie Typos, Brno, Praha

Chamonikola K., Zhoř I.: Mezi křikem a meditací, katalog, Dům umění, Brno

1990 Bachratý B., Zámečnicková D.: Maliarská škola národného umelca profesora Jána Želibského, katalog, Záhorská galéria, Senica

1989 Gabrielová B.: Radost a napětí, Ateliér, 17. 10. 1989, č. 21, s. 20–21, Praha

Hlaváček L.: Vladimíra Vašíčka doba sklizně, Výtvarná kultura, XIII, č. 2, s. 44–49

Pelikán J.: Vladimír Vašíček (k životnímu jubileu akademického malíře), Malovaný kraj, XV, č. 6, s. 22–23

Dunděra J.: K životnímu jubileu Vladimíra Vašíčka, Slovácko, 11. 10. 1989, s. 5

/BG/ (= Gabrielová B.): K jubileu V. Vašíčka, Svobodné slovo, 28. 9. 1989, s. 5

/jč/: Malířské dílo ryzí a celistvé, Rovnost, 13. 9. 1989, s. 5

1988 Hlaváček L.: Metafora barvy, Ateliér, 16.8.1988, s. 4

Dvořák F.: Dílo moravského malíře, Lidová demokracie, 23.8.1998, s. 5

Fousková D.: Když hovoří barvy, Práce, 1. 9. 1988, s. 6

/JM/: Jubilejní výstava Vladimíra Vašíčka, Lidová demokracie, 10. 8. 1988, s. 5

/pak/: V. Vašíček ve Špálově galerii, Svobodné slovo, 30. 8. 1988, s. 5

ša: Stovka z Moravy, Večerní Praha, 8. 9. 1988, s. 4

Tunklová I.: Přehledka tvorby osobitého malíře, Lidová demokracie, 20. 12. 1988, s. 5

Zábranská L.: Naše vernisáž – Vladimír Vašíček v Galerii V. Špály, Květy, 1. 9. 1988, s. 41

Maliva J.: Vladimír Vašíček – výběr z díla, katalog k výstavám v Galerii V. Špály v Praze a GVU Hodonín

Pelikán J., Říha M.: Vladimír Vašíček – výběr z díla, katalog, Ústav lidového umění ve Strážnici, Zlín

Zábranská L.: Vladimír Vašíček – akvarely, katalog, KD Podhoran, Lukov, Gottwaldov

1986 /fd/ (= Dvořák F.): Projev malířského temperamentu, Lidová demokracie, 13. 2. 1986, s. 5

(BG) (= Gabrielová B.): Nad dílem Vladimíra Vašíčka, Lidová demokracie, 31. 1. 1986, s. 5

Ševeček L.: Výstava V. Vašíčka v Gottwaldově, Lidová demokracie, 6. 6. 1986, s. 5

Ševeček L.: Ohlédnutí za výstavou obrazů a kreseb V. Vašíčka, Naše pravda (Gottwaldov), 13. 6. 1986, s. 6

Valoch J.: Vladimír Vašíček – obrazy, Dům umění Brno, Dům pánů u Kunštátu, Brno

Fantura J.: Přírůstky Galerie výtvarného umění v Hodoníně, GVU, Hodonín

1985 Maliva J.: V ateliéru Vladimíra Vašíčka ve Svatobořicích, Výtvarná výchova, Aesthetica V, s. 76–102, Olomouc

Pelikán J., Míčka J.: Průvodce historií a stálou expozicí Galerie výtvarného umění v Hodoníně, Hodonín

Čubrda Z.: Výtvarní umělci Jihomoravského kraje 1985, katalog, SČVU – krajská organizace, Brno

Fantura J.: Výtvarní umělci okresu Hodonín ke 40. výročí osvobození, katalog, GVU, Hodonín

1984 –Fa–: Oleje, akvarely, kvaše a kresby ze svatobořického ateliéru, Slovácko, 20. 6. 1984, s. 4

–jp– (= Pelikán J.): Bohatá výtvarná řeč akademického malíře Vladimíra Vašíčka, Slovácko, 26. 9. 1984, s. 5

/vch/ (= Valoch V.): Z tvorby Vladimíra Vašíčka, Mladá fronta, 5. 9. 1984, s. 7

Pelikán J.: Vladimír Vašíček – akvarely, kvaše, tempery, katalog, GVU Hodonín, 1983 Výstava umělců Kyjovska, Lidová demokracie, 24. 8. 1983, s. 4

Čubrda Z.: IV. výstava profesorů a žáků školy umění ve Zlíně, katalog, Obl. GVVU Gottwaldov, Jihomoravská krajská organizace SČVVU Gottwaldov
1982 Dunděra J.: Vladimír Vašíček vystavuje v nemocnici v Kyjově, Slovácko, 8. 12. 1982, s. 4
1981 /GB/ (= Gabrielová B.): Setkání ve Svatobořicích, Návštěvou v ateliéru Vladimíra Vašíčka, Zemědělské noviny, 30. 9. 1981, s. 4
1980 Ha (= Hamrla Josef): Výstava V. Vašíčka v Hodoníně, Svobodné slovo, 28. 6. 1980
/JP/ (= Pelikán J.): Profil malíře, Rovnost, 7. 2. 1980, s. 5
Pelikán J.: Slovácko v současném výtvarném umění, katalog, Ústav lidového umění, Strážnice
1979 Nad výstavou děl V. Vašíčka, Slovácko, 29. 12. 1979, s. 2
Pelikán J.: Vladimír Vašíček, katalog, GVVU Hodonín
1975 Pelikán J.: Výtvarníci Hodonínska k 30. výročí osvobození ČSSR, katalog, GVVU, Hodonín
1972 –z. (= Zkoumal F.) Malíř Vladimír Vašíček, Malovaný kraj, VIII, č. 3, s. 6–7
Maliva J., Tomeš J.: Vladimír Vašíček – souborná výstava malířského díla, katalog, Ústav lidového umění, Strážnice
Zábranská L.: Tapisérie art–protis, katalog, Dům umění, Gottwaldov
1971 Maliva J.: Vladimír Vašíček, katalog, Černobílá galerie SZK, Uherský Brod
Kybal A.: Art protis z let 1968–1970, Oblastní galerie výtvarného umění, Liberec
1970 Zykmond V.: Vladimír Vašíček, Výtvarné umění, XX, č. 3, s. 132–140

Hlušíčka J.: Contemporary Czechoslovak Art, katalog
k výstavě v Kuvajtu, Brno
A. P. (= Pohribný S.): Grafica cecoslovacca ieri e oggi,
katalog, Padova
Pohribný A.: Czechoslovak Graphics 1960–1970,
Museum of modern Art, Oxford
Zábranská L.: Umění Moravy, katalog k výstavám na
Slovensku, Oblastní galerie výtvarného umění,
Gottwaldov
1969 ND (= Dvořáková N.): Obrazy zářivých barev, Moravský
večerník, 2.4. 1969, s. 3
mku: Malíř Vl. Vašíček, Svobodné slovo, 30. 9. 1969, s. 4
Svrček J. B.: Slovácko v obrazech Vladimíra Vašíčka,
Rovnost, 26. 3. 1969, s. 5
Jůza V.: Vladimír Vašíček – obrazy z let 1949–1969,
katalog, Oblastní GVU, Dům umění, Zlín
Vladimír Vašíček, katalog, Dům pánů z Kunštátu, Brno
Hlušíčka J., Kačer J., Nová L.: Obraz 69, celostátní
výstava současné malířské tvorby, katalog, SČVU,
Moravská galerie, Brno
Hofmeisterová J.: Czechoslovak Art-protis, katalog
k výstavě v Káhiře, Egypt
Maliva J.: Setkání 69, katalog, Slovácké muzeum,
Uherské Hradiště
Zhoř I.: Blok brněnských tvůrčích skupin, katalog,
SČSVU, Dům umění, Brno
1968 –ob– (= Obropta J.): Umělecký úspěch, Slovácko,
20. 11. 1968, s. 1
Obropta F.: V zajetí barev, Slovácko 19. 1. 1968, s. 4

Hlušička J.: Přírůstky českého moderního umění
obrazárny MG v Brně z let 1963–1967, katalog,
Moravská galerie, Brno

Jůza V., Šich S., Otáhal O.: České malířství XX. století
v GVU v Ostravě, Ostrava

Kotalík J., Racek M., Vaculík K., Vykoukal J.: 50 let
československého malířství 1918–1969, Praha

Kusáková H.: Izložba likovnih umjetnika Brna, katalog,
Moderna galerija jazzu, Zagreb

Peterajová L., 50 rokov československého maliarstva
zo zbierok galérií, Slovenská národná galéria ,
Bratislava

1967 Hlaváček L.: Vladimír Vašíček, časopis Plamen, IX,
č. 6, obálka (zadní), záložka

Matušík R.: Na margo, Kultúrný život, č. 31, s. 9,
Bratislava

Obropta F.: Proudny naší bezprostřednosti, Slovácko,
18. 10. 1967, s. 4

ZK (= Kudělka Z.): Brněnský salón, katalog, Dům
umění, Brno

Maliva J.: Setkání, katalog, Dům umění, Hodonín

Kačer J., odborný komisariát výstavy: Obraz 67,
katalog, edice Směr, svazek 26, Moravská galerie, Brno

Zykmund V.: Výstava výtvarníků jihomoravského kraje,
katalog k výstavě SČVU v Bratislavě, Brno

1966 J. P.(= Padrta J.) Vladimír Vašíček, Výtvarná práce, XIV,
č. 1, s. 6

Čubrda Z.: Obrazy Vladimíra Vašíčka, Rovnost, 30. 11.
1969, s. 4

/zč/(= Čubrda Z.): Vířící barvy V. Vašíčka, Lidová
demokracie, 22.4.1969, s. 5

Čepeláková Z.: Vladimír Vašíček, katalog, GVU Karlovy Vary, Ostrov nad Ohří
1965 Biednik P.: K výstavě Vladimíra Vašíčka, Výtvarný život, X, č. 5, s. 392–393, Bratislava
Z ateliéru Vladimíra Vašíčka, Výtvarné umění XV, 1965, č. 2, s. 82–84
Hofmeisterová J.: Vladimír Vašíček, Mladá fronta, 1. 12. 1965, s. 4
Horvát J.: Maliar z Moravy, Pravda, 3. 8. 1965, s. 2, Bratislava
/jur/ (= Uher Jindřich): Přes hranice regionu – Poznámka o výstavě Vladimíra Vašíčka v Praze, Rovnost, 19. 11. 1965, s. 5
st: Vašíček ve Frontě, Večerní Praha, 10. 11. 1965, s. 5
Svrček J. B.: Souborná výstava V. Vašíčka v Hodoníně, Lidová demokracie, 24. 4. 1965, s. 5
Šmíd J.: Živé proudění – z pražských výstav, Rudé právo, 29. 1. 1965, s. 5
Maliva J.: Vladimír Vašíček, katalog, Výstavní pavilon U Mostu, Bratislava
Maliva J.: Vladimír Vašíček, katalog, Dům umění, Hodonín
Maliva J.: Vladimír Vašíček – tvorba z let 1959–1965, katalog, Mladá fronta, Praha
Jůza V.: Setkání 65, Dům umění, Hodonín
1964 J.M.: Grafika współczesna, katalog, Organizacja Biuro wystaw artystycznych, Krakov, Poland
Krsek I.: Členská výstava výtvarných umělců Jihomoravského kraje, katalog, SČSVU – krajská organizace, Dům umění, Brno

Kusáková H.: Moravská grafika, katalog, SČSVU –
jihomoravská pobočka Brno, Dům umění, Brno
1963 šH (= Hlaváček L.): Moravský malíř ..., Kulturní tvorba,
č. 24, s. 14
šH (= Hlaváček L.): Vladimír Vašíček, Výtvarná práce,
XI, č. 11–12, s. 8
J. S.: Malířova životní cesta, Naše rodina, č. 46, s. 4
Kusáková H.: Členská výstava 1963, katalog, SČSVU –
pobočka Brno, Dům umění, Brno
1962 Pohribný A: Dráha Vladimíra Vašíčka, katalog, Museum,
Trutnov
Kusáková H., Škorpilová J.: Členská výstava SČSVU –
pobočka Brno 1962, Dům umění, Brno
1961 Kundera M.: Svatobořice a tak dál ..., Kultura, č. 3, s. 6
Grůza A.: Výtvarní umělci Jihomoravského kraje,
katalog, Dům umění, Gottwaldov
Krsek I.: Členská výstava výtvarných umělců
Jihomoravského kraje, katalog, SČSVU – pobočka
Brno, Dům umění, Brno
Svrček J. B.: Výstava pobočky SČSVU v Brně, katalog,
Vlastivědné muzeum, Mikulov
1960 Hlaváček J., Maliva J.: Vladimír Vašíček, katalog,
Krajský vlastivědný ústav, pobočka Dům umění, Hodonín
1959 Kotalík J.: Z pražských výstav, Literární noviny, č. 3, s. 7
Kudělka Z.: Výstava brněnských výtvarníků, Host do
domu, č. 2, s. 86–88
Zykmund V.: Vladimír Vašíček, Výtvarné umění, IX, č. 9
Zykmund V.: Vladimír Vašíček, Výtvarná práce, VII,
č. 18, s. 8
Ha. (= Hamrla Josef): Obrazy Vladimíra Vašíčka,
Svobodné slovo, 15. 8. 1959, s. 3

Svrček J. B.: Slovácko v obrazech Vladimíra Vašíčka, Lidová demokracie, 17. 9. 1959, s. 5

Jůza V.: Vladimír Vašíček, práce z let 1946–1959, katalog, Slovákcké muzeum, Uherské Hradiště

Konečná A.: Vladimír Vašíček – práce z let 1956–1959, katalog, Kabinet umění n. p. Kniha, Brno

1958 Hlč (= Hlaváček L.), Vladimír Vašíček, Výtvarná práce, VI, č. 19, s. 8

Kotalík J.: Z pražských výstav, Literární noviny, č. 49, s. 5

Kudělka Z.: Výstava výtvarníků brněnské pobočky, Host do domu, č. 3, s. 88–89

J.R. (= Raban J.): Vladimír Vašíček, Tvar, X, č. 8, s. 248–249

P.S. (= Pravoslav Sovák): Malíř Vladimír Vašíček, Večerní Praha, 2. 11. 1958, s. 3

/sr/: Výstava V. Vašíčka v Praze, Lidová demokracie, 5. 10. 1958, s. 4

Císařovský J.: Umění mladých výtvarníků Československa, katalog, SČSVU, ÚV ČSSM, Dům umění a Dům pánů z Kunštátu, Brno

Kutal A.: Druhá výroční výstava výtvarných umělců 1958, Dům umění, Brno

1957 Kára L.: K výstavě Vladimíra Vašíčka, Kultura, VI, č. 6, s. 4n

Motalová H.: Vladimír Vašíček – práce z let 1949–1956, katalog, Dům umění, Brno

Plánka M.: Výstava moravských výtvarníků, katalog, Krajská galerie, Gottwaldov

Plánka M.: Skupina moravských výtvarníků, katalog, Bratislava

Svrček J. B.: Výstava výtvarníků brněnské pobočky SČSVU, první členská výstava, katalog, Dům umění, Brno

1956 Svrček J. B., výstavní komise: Výstava výtvarných umělců Brněnského kraje, šestá členská výstava, katalog, Dům umění, Brno

1955 Toman P., Toman P. H.: Dodatky ke slovníkům československých výtvarných umělců, SNKLNU, Praha, s. 203

Medková-Lossmannová J., Doležal R., výbor krajského střediska: Výtvarní umělci k desátému výročí osvobození, pátá členská výstava ÚSČVU – krajské středisko v Brně, Dům umění, Brno

1953 Zykmond V.: Čtvrtá členská výstava 1953, ÚSČSVU – Krajské středisko, Dům umění, Brno

1952 Kubišta F.: Třetí členská výstava 1952, Krajské středisko ÚSČSVU v Brně, Dům umění, Brno

1949 Havelka L.: I. výstava Krajského střediska SČVU, katalog, Dům umění, Gottwaldov

Hálová-Jahodový C., Kubišta F.: Výtvarná tvář Brna, katalog, členská výstava SVU Aleš, Dům umění, Brno

Kubišta F.: Členská výstava SVU Aleš v Brně, katalog, Dům umění, Olomouc

1945 Chmelař F., II. výstava mladých – skupina absolventů ŠU ve Zlíně, Zlín

Zastoupení ve sbírkách/ Representation in collections

Galerie výtvarného umění v Ostravě
Národní galerie v Praze
Moravská galerie v Brně
Muzeum umění Olomouc
Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně
Galerie výtvarného umění v Hodoníně
České muzeum výtvarného umění, Praha
Galerie Slováckého muzea, Uherské Hradiště
Ústav lidové kultury Strážnice – zámek
a v mnoha soukromých

Ocenění/Awards

2002 Čestné občanství města Kyjova
1996 Cena Františka Kupky
1995 Cena Masarykovy akademie umění

I n t e r n e t

www.sca-art.cz/artists/list/1028.htm
www.sweb.cz/art.vasicek.contact

Vladimír Vašíček

výběrová retrospektiva / selective retrospect

verse pro / version for : www.sweb.cz/art.vasicek.contact

Galerie Brno, 1. 7.– 28. 8. 2005

Kurátoři výstavy / Curators of Exhibition: **Ludvík Ševeček, Ilona Víchová**

Texty katalogu / Texts of Catalogue: **Josef Maliva, Ludvík Ševeček**

Foto / Photos: **Irena Armutidisová, Rudolf Červenka, Lumír Čuřík,
Radomír Chatrný, Bohumil Marčák, Ivo Přeček, Marek Sabo, V. Šulc**

Grafická úprava / Graphic design: **Richard Procházka**

([verse pro / version for www.sweb.cz/art.vasicek.contact](http://www.sweb.cz/art.vasicek.contact): **Vladimír Vašíček jr.**)

Tisk / Print: **Protisk**, Slavkov u Brna

Vydavatel / Publisher: **Galerie Brno**

Na přípravě katalogu a výstavy spolupracovali oba umělcovi synové – Vladimír
a Stanislav / the catalogue and the exhibition were prepared in co-operation
with the author's sons – Vladimír and Stanislav

www.galeriebrno.cz

ISBN 80-239-5260-9